

Giới thiệu Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cắp Trái Tim Anh Lúc Nào ?

Truyện Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cắp Trái Tim Anh Lúc Nào? của tác giả Luykn Naa là truyện teen với những tình huống hài hước, bá đạo của các nhân vật đang tuổi ăn tuổi chơi.

Xoay quanh cuộc sống của cô bé xinh đẹp, đang sống hạnh phúc cùng gia đình kinh doanh tạp hóa. Nếu cứ vậy thì cuộc sống thật đầm ấm biết bao, nhưng từ khi cô biết một sự thật thì cuộc sống đó hoàn toàn thay đổi.

Nàng đi tìm người em trai bị thất lạc từ lâu của mình, sau đó nàng gặp được thủ lĩnh ở cái nơi mà em trai nàng đang được bảo lãnh trong băng nhóm thế giới ngầm.

Cái gì? Nó muốn làm wen với hần ư? Hoang tưởng!

-Ê, cái anh kia, anh vừa nói cái gì đấy! _nó ngược mắt lên nhìn hần, phải nói là hần rất đẹp. Sở hữu 1 nước da trắng ko tì vết đến cả con gái cũng phải ghen tỵ, đôi mắt to màu xanh biếc nó rất buồn và sâu. Đôi mắt ấy đã thu hút cái nhìn đầu tiên của nó. Nó ngăn người đến khi hần lên tiếng:

-Nhìn đủ chưa?

-Cái anh kia, tôi đã hạ mình xin lỗi với anh rồi mà còn hống hách, bộ anh tưởng mình đẹp lắm à! Đúng là cái đồ..._nó nói

- Cái đồ gì? _hần tò mò về nó, trước đây chưa từng có 1 ai dám nói giọng đó với hần vậy mà con nhỏ này....

-Đồ khủng! _nó nói rồi thông thả biết đi tiếp tục công việc của mình là đi tìm lớp. Hần còn đang định thần lại thì nó đã bỏ đi. Mà cong nhận con nhỏ này cũng xinh nhưng tính cách thì...thấy ghét!

Truyện còn những diễn biến vô cùng thú vị đang chờ đón bạn đọc khám phá.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cắp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chuyển Đến Trường Mới

-Tôi ko biết, 1 là cho tôi chuyển trường, 2 là cho tôi chuyển lớp, tôi ko bao giờ học trong cái lớp mà tình bạn bè ko có, tình thầy cô thì càng ko _nó hùng hổ nói, mà ông hiệu trưởng trường này cũng kì, ko cho người ta chuyển trường với cái lí do ư hết là củ chuối " vì ko muốn mất học sinh giỏi"

-Haizz, tại ta học giỏi, xinh đẹp quá làm chi _nó tự hãnh diện về bản thân

Hôm nay là ngày đầu tiên nó đến ngôi trường mới-Blue Moon, ngôi trường dành cho những bọn nhà giàu và những ọn đc học bổng. Nó thì cả hai, sao nhỉ?

-Haizz! Không biết cái trường này sao mà rộng thế? Ông hiệu trưởng trường này cũng hay, rành quá nên mới xây thế mà! _nó than thở

Nó đang đi tìm lớp 11A1-lớp nó. Đột nhiên...

-Auida _nó kêu _tôi xin lỗi _nó cúi mặt xuống tỏ vẻ hối lỗi

-Hừ, kiểu làm quen cũ đích _người bị nó đâm vào lên tiếng

Cái gì? Nó muốn làm wen với hần ư? Hoang tưởng!

-Ê, cái anh kia, anh vừa nói cái gì đấy! _nó ngược mắt lên nhìn hần, phải nói là hần rất đẹp. Sở hữu 1 nước da trắng ko tì vết đến cả con gái cũng phải ghen tỵ, đôi mắt to màu xanh biếc nó rất buồn và sâu. Đôi mắt ấy đã thu hút cái nhìn đầu tiên của nó. Nó ngăn người đến khi hần lên tiếng:

-Nhìn đủ chưa?

-Cái anh kia, tôi đã hạ mình xin lỗi với anh rồi mà còn hống hách, bộ anh tưởng mình đẹp lắm à! Đúng là cái đồ..._nó nói

- Cái đồ gì? _hần tò mò về nó, trước đây chưa từng có 1 ai dám nói giọng đó với hần vậy mà con nhỏ này....

-Đồ khủng! _nó nói rồi thông thả biết đi tiếp tục công việc của mình là đi tìm lớp. Hần còn đang định thần lại thì nó đã bỏ đi. Mà cong nhận con nhỏ này cũng xinh nhưng tính cách thì...thấy ghét!

Còn về nó]

-A! _nó kêu

-Bạn có sao ko, mình xin lỗi! _một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, là của nữ

Nó ngược mặt lên, là một cô gái xinh xắn, rất đẹp

-À! Mình ko sao đâu! Mà bạn có thể cho mình hỏi lớp 11A1 ở đâu ko?_nó hỏi

-Bạn là học sinh mới à?Mình là Nhi, cũng là hs lớp đó đấy, bạn cứ gọi mk là Mary nha!_Mary

-Ukm! Mình là Bảo An, cứ gọi mình là Jun_nó vui vẻ nói

Nó và Mary vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ, khi đến cửa lớp

-Em là hs mới?_cô giáo cất tiếng

-Vâng ạ_nó nở nụ cười

-Em vào đây_cô giáo dắt nó vào lớp

-Lớp chúng ta hôm nay sẽ đón một hs mới, em tự giới thiệu về mình đi!_cô giáo

-Chào các bạn, mk là Hàn Ngọc Bảo An, m.n cứ gọi mk là Jun nha, mong các bạn giúp đỡ_nó nói nhưng đáp lại nó chỉ là sự khinh bỉ

- Em ngồi chỗ kia đi!_cô nói rồi chỉ tay về phía bàn trống sau Mary

-Dạ vâng ạ_nó nói rồi đi xuống chỗ bàn kia.Đột nhiên

-Dạ em thưa cô chỗ đấy có người rồi ạ_1 con nhỏ lên tiếng

Casting:Phan Ngọc Tuyết: con gái cưng của tập đoàn Phan Thị nhất VN, hotgirl của trường, xinh đẹp gồm 1 tấn phần, là một con người độc địa mưu mô xảo quyệt, yêu hấn

Nó lưỡng lự một lúc, cô nói:

-Ko sao đâu, chỗ đấy chỉ có 1 người ngồi thôi mà, em vào đi

Nó bước xuống trước ánh mắt hình viên đạn của Tuyết nhìn nó, Mary quay xuống nói với nó:

-Sướng nha! Mới đến đã đc ngồi cùng anh Phong rồi!

-Phong là ai?_nó ngơ ngác

-Là hotboy của trường mk đấy!_Mary

-Xi, tưởng gì ko quan tâm, thôi học bài đi!_nó nhắc nhở Mary

Đang học thì phía cửa lớp, 1 giọng nói vang lên

-Thưa cô, em đến muộn

Chưa để cô giáo nói hết câu, tên đó đi đến chỗ mình, nhận thấy sự hiện diện của kẻ ko hề lạ mặt hấn “hừ” một tiếng nó ngược mặt lên xem, sững người một lúc...Cái tên....đáng ghét!!!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lầy Cáp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Oan Gia Ngõ Hẹp

Trời, thì ra là cái tên mà nó mới đụng ban sáng, đúng là ghét của nào trời trao của đấy mà , hấn không nói gì im lặng đẩy nó ra

-AAAAAA_nó kêu lên

Hấn nghĩ đến nó.Trong giờ học, nó thì ngồi chép bài, liếc nhìn sang hấn, hấn đang ngủ say như chết rồi

-Ê, anh kia dậy đi cô giáo phạt đấy_nó

Hắn ngược đầu lên nhìn kẻ dám phá giấc ngủ ngàn vàng của mk.Trông thấy nó, hắn nhếch mép cười, nó ngớ người ra vì hành động của hắn

-Bộ anh bị điên à! _nó nói

Đang cười hắn sững lại, lông mày nhú vào, nói:

-Cô nói ai đấy?

-Bộ ko đúng sao? Đang yên đang lành người ta có nói một câu mà tự nhiên cười, ko điên thì là gì? _nó nói

-Cô..... _hắn tức giận nói

-Sao? Ko có cô gọi tôi cho đỡ nhớ à! _nó

-Cô nhớ đấy! _hắn

-Đương nhiên tôi nhớ rồi, chuyện anh bị điên quả là 1 chuyện đáng để quan tâm mà! _nó cười

Hắn âm ỉ trong người ko nói thành lời, mà cãi với nó làm sao đc, nuốt cục tức.

Reng..Reng..reng Giờ ra chơi tới, nó và Mary cùng xuống canteen với nhau.Đem chiếc Pizza với li nc cam xuống bàn nó và Mary vừa nói chuyện vừa thưởng thức đồ ăn.Bỗng nhiên từ đâu xuất hiện 3 con nhỏ..

Casting:

1.Chu Thảo Vân: hotgirl no.2 của trường, xinh đẹp nhờ 1 tấn phần, bạn với Tuyết, con gái tập đoàn Chu Thị -ngang hàng với nhà Tuyết, độc ác là tính cách thật trong con người này.IQ:90/200

2.Dương Đình Trang: hotgirl no.3 của trường, xinh đẹp của giống Vân, tiểu thư nhà học Dương, lăm mưu nhiều kể IQ:90/200

Vâng, 3 con nhỏ đó chính là Tuyết, Vân,Trang.Đi đến bàn bọn nó, Tuyết nói:

-Mày_chỉ vào nó _tránh xa anh Phong của tao ra!

Nó ngược lên nhìn cái kẻ trước mặt

-Bộ tôi có lại gần “anh Phong của cô “ sao _nó nhấn mạnh

-Mày..... Tuyết tức giận.Sẵn tiện thấy li nước cam trên bàn nhỏ ta cầm lấy đổ vào người nó, nó ko kịp né mà hứng trọn luôn cả cốc nc cam.Cả canteen nghệt thờ, lần đầu tiên có đứa con gái dám nói thế với Tuyết vì thế lực nhà cô ta rất lớn,họ ko muốn rước họa vào thân.

Nó ko nói gì, im lặng chạy vào nhà vệ sinh ,cả người nó ướt nhẹp,

Chinh chu lại người, nó đi ra ngoài.Định đi lên lớp thì mắt nó đã bị thu hút bởi 1 căn nhà kính trong suốt trồng đầy các loại hoa đầy đủ màu sắc, hương thơm ngào ngạt đưa con người ta vào một thế giới hư vô.

Đi tới đó, nó thả mình vào trong hương hoa.Tới bên 1 loài lạ có mùi hương quyến rũ, định chạm tay vào thì có 1 giọng nói vang lên:

-Đừng chạm vào đó!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Sao Là Anh?

Nó quay đầu lại xem ai thì vô tình tay trượt nhẹ qua cánh hoa, máu từ ngón tay mà chảy xuống. Hắn đang ở đó, lúc nó mới bước vào hắn đã nấp đi nhìn nó xem nó muốn làm gì, ;úc trông thấy nó định chạm vào loài hoa Bation đó là loài hoa do chính tay hắn đã chế ra trong một lần thử nghiệm 1 tình đầu mới. Hoa này chỉ cần chạm nhẹ vào thì sẽ bị chảy máu, hoa này có hương rất thơm nhưng nếu ngửi lâu thì sẽ bị nôn mửa hoặc có thể bị tử vong. Hắn trông hoa này vì thấy nó đẹp và nó còn có thể bào chế ra thuốc hỗ trợ tim.

-Cô bị hâm à? Đã bảo ko chạm mà cứ chạm_hắn nói

Nó đang ngạc nhiên vì sao hắn lại ở đây, xong rồi cũng nói:

-Tôi có cố tình đâu, chỉ vô tình mà..Mà sao anh lại ở đây

-Cái câu này tôi phải hỏi cô mới đúng, bên ngoài đã đề biển cấm rồi mà_hắn

-Chẳng phải anh cũng vào đây_nó

-Căn nhà này là của tôi, tôi mua, chẳng lẽ ông chủ ko đc vào đây à?_hắn

-À ừ_nó_O, mà ai làm chứng cho anh, nhờ may anh nói điều thì sao?_nó

-Cô...Nhớ tôi đấy_hắn tức giận bỏ đi. Đang đi thì đột nhiên có tiếng vỗ “Choang”. Ngoảnh mặt lại, hắn thấy nó đang ôm đầu.

Đầu nó nhức, đau lắm. Tiếng vỗ kia là từ chậu hoa oải hương tím, lúc đó hắn đi, nó đang cười đắc thắng nhưng trong đầu cảm thấy nhức nhức, khó chịu. Không may chạm phải chậu hoa, thế là...

-Này, cô bị sao đấy!_hắn chạy đến đỡ nó

-Đầu tôi..._nó_tôi muốn ngủ

-Cô ko đc ngủ, tỉnh dậy đi_hắn

Nhưng nó đã ngất đi. Hắn vội đưa nó đến bệnh viện, mang theo 1 lọ thuốc nào đó.

#Bệnh viện Haidoo lớn nhất V

“Cạnh” Bác sĩ mở cửa bước ra

-Ai là người nhà của bệnh nhân_bác sĩ

-Tôi là bạn của cô ấy_hắn_Cô ấy sao rồi?

-Do hít phải 1 loại độc nào đó dẫn tới việc nôn mửa, cũng may nhờ lọ thuốc của cậu nên cô ấy đã an toàn rồi_bác sĩ

-Tôi vào đc chứ_hắn

-Tất nhiên_bác sĩ

Hắn bước vào phòng bệnh, đập vào mắt hắn là hình ảnh của một người con gái có khuôn mặt xinh đẹp, đang nằm trên trước giường trắng, gương mặt xanh xao thiếu sức sống, hắn nhìn thế mà tim đau thắt như bị ai bóp nghẹt. Sao nhỉ?

Nó khẽ cựa mình trở dậy, thấy hắn đang nhìn nó, nó nói một câu:

-Sao anh lại ở đây?

-Cô nói thế với ân nhân của mình sao?_hắn

-Ân nhân gì? Mà sao tôi lại ở đây?_nó ngạc nhiên nhìn xung quanh

-Cô bị ngất_hắn

-Sao tôi bị ngất?_nó

-Chỉ số IQ của cô là zezo à?_hắn

-Ê anh đừng có mà nói thế! Tôi thông minh hơn anh nhiều!_nó hãnh diện

-Oe!_hắn

-Thái độ gì đây? Mà thôi chẳng hơi đâu cãi với anh nữa, tởn nê bọ!_nó nói rồi đứng dậy đi

-Cô đi đâu đấy_hắn

-Ồ ! Cái anh này ngu, đi học chứ đi đâu?_nó

-Cô bảo ai ngu đấy, mà giờ này còn ai học nữa_hắn

-Vậy tôi đi về, chẳng lẽ ở đây_nó

-À ừ_hắn

Nó đi ra khỏi bệnh viện mà ko thèm chào hắn 1 câu. Đến cửa viện...

-Tôi đưa cô về_hắn

Nó bị hắn kéo tay

-Ko cần, tôi tự về đc_nó vung tay ra

-Ko lằng nhằng_hắn nói rồi lôi nó đi. Nó cố thoát ra khỏi hắn nhưng ko đc...hắn là con trai mà

-Á! Bỏ tôi ra_nó

-Im lặng_hắn

Nó bị hắn lôi đi như một con cún con. Đặt nó lên xe, phóng ga với tốc độ bàn thờ...

-Á! Anh bị điên à, chạy chậm thôi, muốn chết thì chết một mình đi chứ tôi còn yêu đời lắm_nó

Nghe thấy nó nói thế thì hắn càng tăng tốc nhanh hơn. Nó ôm vào người hắn. Bị ôm hắn cảm thấy bất ngờ, tim đập liên hồi. Nó dựa vào lưng của hắn, mùi bạc hà thơm mát sộc lên mũi, rất thơm. Lưng hắn rất to, có thể che cho nó, nó cảm thấy an toàn.

Đến tiệm của nhà nó

-Cho tôi xuống_nó

Hắn đi chậm lại, nó bước xuống

-Cảm ơn_nó nói rồi chạy thật nhanh vào nhà

Hắn ở đó thấy vậy thì ngạc nhiên nhưng về sau thì mỉm cười, lái xe vọt đi

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Cuộc Âu Đả Kết Thúc 1 Cuộc Đời

Sáng, nó đi đến trường và đương nhiên là đi bộ. Đến trường, hôm nay m.n rất lạ cứ nhìn nó rồi to nhỏ chuyện gì đó, nó ngạc nhiên.

-Ê “heo” mới tới à!_hắn chạy đến cười cười với nó nhưng nó chỉ xem hắn như 1 thằng dờ đang cười nhếch nhếch

-Anh bị điên à?_nó nói rồi đi trước hắn lên lớp. Giờ về...

Nó đi đến cổng trường

-Mày đi theo tao!_3 con nhỏ Tuyết, Vân, Trang cùng ra nói với nó

-Sao vậy/_nó

-Mày cứ đi đi. À nếu như mày sợ thì thôi!_Vân khiêu khích

-Đi thì đi, sợ gì?_nó

3 nhỏ đó dẫn nó vào sau trường học, đó là 1 nơi hoang vắng, hình như rất ít người tới

-Các cô dẫn tôi ra đây làm gì?_nó

-Mày ngu thế!_Tuyết nói rồi búng tay ra hiệu. 30 đứa xuất hiện ó cả nam và nữ

-Các cô muốn làm gì?_nó sợ hãi

-Chỉ tại mày thôi!_Trang

-Tôi..tôi có làm gì đâu_nó

-Hừ còn giả nai, thế hôm qua chính mắt tao nhìn thấy mày quyến rũ anh Phong, còn ôm anh ấy!_Vân

-Đấy chỉ là hiểu lầm_nó

-Ko cần mày giải thích nhiều, bọn mày, xông lên_Tuyết ra lệnh

30 đứa xông lên đâm nó túi bụi, vì ko biết võ nên nó đành phải chịu trận. Đánh cho đã rồi, Tuyết nói:

-Nhốt nó vào căn nhà kia_Tuyết chỉ tay vào 1 căn nhà hoang

Bọn chúng buộc nó vào 1 chiếc ghế, nó đã ngất đi

Còn về phần hắn, lúc ra ko thấy nó, hắn tưởng nó đã về nhà trước rồi nhưng...

-Ủa, Mary, Jun ko đến lớp à!_hắn hỏi Mary

-Mình ko biết nữa, ko biết nó có sao ko?_Mary

Reng...reng...reng

-Mary, đến nhà Jun đi_hắn

-Sao? Lo à?_Mary trêu

Hắn cũng cảm thấy hành động của mình là quá lố. Đường đường là một hotboy, người thừa kế tập đoàn Hoàng Gia mà...

-Đâu, chỉ vì ko có ai cãi nhau nên chán thôi_hắn ngụy biện

Mary chỉ biết cười và đi theo hắn đến nhà của nó. Khi thấy ba mẹ của nó đang nói chuyện với 1 người mà đối với hắn người đó rất quen, hắn có chút nghi ngờ

-Cháu chào hai bác, cho cháu hỏi có Jun ở nhà ko ạ_Mary lễ phép

-Cháu là..._mẹ nó

-Dạ cháu là bạn của Jun ạ_Mary

-Ồ,từ hôm qua, nó chưa về nhà_mẹ nó

-Sao ạ_hắn và Mary đồng thanh

-Ta tưởng nó ở trên trường_mẹ nó_Vậy..con bé đâu_mẹ nó

Ba nó thấy thế hoảng hốt gọi điện thoại cho ai đó:

-Đi tìm cho tôi con bé ngay!

[.....]

Hắn nghe thấy thế thì ko khỏi ngạc nhiên. Rõ ràng nhà nó ko dc giàu lắm mà sao pama nó lại nc với Kill-giám đốc của công ty JK-công ty lớn nhất thế giới chuyên về đá quý và còn thuê thám tử để tìm nó nữa, quả là có chút gì đó bí ẩn đằng sau.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Sự Thật

Đã một ngày trôi qua, tung tích của nó vẫn còn là bí ẩn. Hắn bây giờ mới biết mk đã yêu nó. Hắn lo cho nó lắm, đã 2 ngày ko gặp nó, 2 ngày đó đối với hắn như địa ngục, ko còn dc cãi nhau với nó, ko dc nhìn thấy nụ cười của nó. Đi quanh trường chẳng thấy nó đâu, bắt lực hắn nghi chân tại 1 cái cây lớn. Chỗ hắn bây giờ khá vắng vẻ, nơi đây rất ít người đến. Nhắm mắt lại nghĩ 1 lúc nhưng hắn ko tài nào ngủ dc vì lo cho nó. Ánh mặt hắn đột nhiên nhìn vào cái vật sáng lấp lánh khi dc ánh nắng chiếu vào, Vật đó rất nhỏ, nó dc làm bằng bạch kim. Tiến lại gần vật đó, hắn mới nhận ra rằng đây chính là đôi khuyên tai. Định vứt đi..Nhưng...Khoan đã, nhìn nó rất quen, chẳng phải là đôi bông của nó sao, sao lại ở đây. Hắn chạy xung quanh nơi đó đến khi vào trong 1 căn nhà hoang.

Đập vào mắt hắn là hình ảnh của 1 người con gái, cô ấy đang bị chói trên 1 chiếc ghế, người nhuộm máu đỏ tươi và người con gái đó ko ai khác chính là nó. Hắn đau lắm, tìm hắn đau như bị hàng vạn mũi kim đâm vào, máu ứa ra. Bê nó lên gọi cho xe cứu thương và đưa nó đến bệnh viện.

Thông báo cho gia đình của nó và Mary.

#Bệnh viện Haido

-Con bé nó làm sao vậy cháu?_mama nó

-Dạ, khi cháu tìm thấy Jin thì đã thế rồi ạ_hắn buồn rầu trả lời

-Mong là con bé ko sao, mà ai đã làm chuyện này?_mama nó lúc đầu thì cầu nguyện cho nó nhưng về sau thì hung dữ nói

-Anh đang cho người điều tra_papa nó lên tiếng

-Chắc là Tuyệt làm rồi, chỉ có con nhỏ ấy thôi_Mary bực mình

-Người đó là ai_papa nó giận dữ

-Là con gái của Phan Thị_hắn

-Đc, kể ra cũng liều nhi_papa nó nói rồi gọi cho ai đó

-Kill, làm Phan Thị phá sản

-[.....]

-Không cần biết, làm đi _giọng papa nó pha chút tức giận

Hắn bây giờ đã ngó người nhìn papa nó như định hỏi: "Cháu thấy bác ko phải người buồn bán nhỏ."

-Phải, ta chính là CT của Hàn Thi_papa_vì muốn con bé ko giống như anh nó, chơi bời lêu lổng nên ta đã làm vậy

-Vâng, cháu hiểu_hắn

"Cạch" cách cửa phòng bệnh đột ngột mở, bác sĩ đi ra

-Bác sĩ, con tôi có sao ko?_mama nó

-Cô bé do bị chấn thương nhiều nên đã ngất xỉu, hiện ko có gì đáng lo ngại, người nhà có thể vào thăm bệnh nhân_vị bác sĩ già nói

-Cảm ơn bác sĩ_mama nó giờ đã yên tâm hơn

Hắn, papa nó và Mary vào thăm nó. Nhìn nó trong xanh xao, gầy guộc mà hắn xót lắm, đau lắm. Hắn đã xin ở lại để chăm sóc cho nó. Papa nó và Mary cũng hiểu được tình cảm mà hắn dành cho nó nên cũng đồng ý. Papa nó thấy hắn cũng là 1 con người tốt và chính hắn đã tìm ra nó nên cũng mong cho nó và hắn.

Nhưng liệu nó và hắn có đến được với nhau ko? Cuộc đời nhiều lắm chông gai, nó và hắn có vượt qua nổi ko?

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Lại Là Anh?

Hắn ở đó chăm sóc cho nó. Cứ nhìn nó mà hắn cười, từ khi nào hắn đã biết yêu vậy?

Sáng. Ông mặt trời thức dậy, rọi xuống căn phòng của nó một tia nắng sớm ấm áp. Nó khẽ mở mắt dậy. Đập vào mắt nó là khuôn mặt đẹp như tạc tượng của hắn, nó ngạc nhiên thấy hắn ở đây, hắn nắm chặt tay nó và ngạc nhiên hơn nữa nó đang nằm trong bệnh viện. Nó nhìn hắn, quả thật hắn rất đẹp. Không chênh 1 xentimet nào. Nhận thấy hành động quá lỗ của mình, nó mới quay mặt đi. Hắn khẽ cựa mồm trở dậy, thấy nó đang ngồi, mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh nắng rọi vào trông nó như 1 thiên thần.

Nó bây giờ mới nhận thấy hắn đang nhìn mồm, quay mặt ra

-Sao anh lại ở đây_nó giờ giọng

-Ê, cô ả nói thế với ân nhân của mồm sao_hắn

-Ân nhân?_nó ko hiểu hắn đang nói gì. Hắn cứu nó sao, ko đáng tin!

-Chính tôi_hắn

-Thiệt hông dậy_nó tò giọng đáng nghi nhìn hắn

-Thiệt_hắn

-Mà tôi đói quá, anh mang cái gì vào cho tôi ăn đi_nó xoa bụng

-Biết rồi_hắn đi khỏi, nó mới tự hỏi

-Mà sao hôm nay hắn nghe lời thế nhỉ?

-Vì lo cho bà đấy_từ đằng cửa, Mary bước vào

-Mắc gì hắn phải lo cho tôi_nó

-Bà ko biết à? Phong yêu bà từ lâu rồi_Mary trêu

-Bà..bà, bà thích gì_nó giờ nắm đấm ra dọa Mary

Từ ngoài cửa, một con người đã nghe thấy cuộc trò chuyện của bọn nó, bất giác nở 1 nụ cười

"Cạch" tiếng cửa mở ra, hắn bước vào, trên tay cầm 1 cái khay có 1 tô cháo đang nghi ngút khói.

-Này, ăn đi_hắn

-Ê, sao ít thế_nó

-Thế này cô chê ít thì cô là heo đấy_hắn

-Nên nhớ tôi nhịn đói 2 ngày rồi đấy, đã giúp phải giúp cho chót chứ_nó

-Hừ_hắn quay đi, tiến ra phía cửa. Nó lại nói:

-Nhớ có cả kem chocolate nữa đấy

-Biết rồi heo_hắn nói rồi đi

Một lúc sau hắn quay lại, trên tay cầm 1 đồng hồ ăn

-Này heo ăn đi_hắn nói rồi đưa cho nó

-Cảm ơn_nó cười típ mắt làm tim ai kia bị lỗi 1 nhịp. Nhưng người đó có biết tương lai liệu nụ cười đó có còn?

Như để giữ ko gian riêng cho hai người, Mary đành chuẩn lẹ

-A! Hình như tôi có việc bận phải đi rồi, gấp sau nha!_Mary

-Ê, sao lại đi_nó

-Cô ko nghe thấy à, cô ý bận rồi_hắn

-Ồ_nó

-Cô ăn nhanh lên_nó

-Biết rồi, anh nói nhiều thế!..Mà sao anh lại ở đây, ko về đi_nó

-Tôi..À tôi nhận nhiệm vụ chăm sóc cô rồi, mà ungx tại tôi mà cô mới bị như vậy_hắn

-Ừ nhì, biết nhận lỗi thế là ngoan_nó nói rồi xoa đầu hắn

“Cốc” hắn cốc lên đầu nó

-Cô làm gì đấy_hắn

-Ui da, anh đối xử với bệnh nhân thế à_nó xoa xoa cái đầu

Hắn nhìn nó mà bật cười vì cái tính trẻ con ý nhưng hắn lại ko biết rằng mai đây thôi, nó sẽ ko còn là nó nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: First Kiss

Ánh sáng lại rọi vào căn phòng bệnh tên xxx. Trong phòng, có 2 con người đang ngự trị ở đó. Người con gái đang hì hục ăn com còn người còn trai đang đứng nhìn người con gái, bất giác anh tạo nên 1 nụ cười, nụ cười của hạnh phúc

-Này, tôi ăn xong rồi_nó nói

-Giỏi_hắn

-Anh giúp tôi 1 chuyện đc ko?_nó tỏ ra bộ mặt đáng yêu khiến hắn ko còn cách nào từ chối

-Uhm, sao?_hắn

Như bắt lấy đc vàng, nó chơi luôn một câu

-Cho tôi đi chơi đi

-Không đc_hắn_Cô đang bị bệnh

-Tôi khỏi rồi mà, và lại bị giam trong bốn bức tường như thế này khác gì địa ngục đâu_nó

-Không_hắn quả quyết

-Đi,Đi mà, chơi một lát thôi_nó lay lay tay hắn

-Không là ko_hắn

Nó bỏ tay hắn ra, giận dữ

Ừ thêm chơi với anh nữa|_nó quay mặt đi

Hắn thấy thương nó lắm, mà thôi đi chơi 1 tí cũng ko sao, hắn nói nhỏ vào tai nó

-Đc rồi. một lát thôi đấy

Và bất ngờ nó quay ra, hai môi chạm nhau và KISS

1s

2s

3s

4s

5s

Hắn buông nó ra, nó đứng hình trước hành động đó. Nhưng một lần nữa, hắn lại kiss nó, lần này là do hắn chủ động

2p

3p

Hắn mới chịu buông nó ra, nó thở gấp gấp lấy không khí, mặt đỏ vì...ngượng

-Anh...First Kiss của tôi_nó tức giận nói

-Tại cô cả đấy, mà đó cũng là First Kiss của tôi đấy_hắn nói vậy nhưng trong lòng lại rất vui, hắn cảm nhận đc môi nó rất mềm và ngọt

-Thế có đi chơi ko?_hắn

Nghe thấy cụm từ đi chơi, hai mắt nó sáng rực lên, quên luôn cả việc ban nãy. Nói gì chứ việc đi chơi thì nó xếp số 2, ko ai dám đứng thứ nhất.

Hắn phải lắc đầu trước hành động trẻ con của nó. Thế là nó và hắn đến trung tâm giải trí

p/s: Sorry nha! Chap này mình viết hơi ngắn, mong các bạn bỏ qua. Chà là sắp thi học sinh giỏi rồi, mình phải ôn gấp, ko có thời gian ^^!

À mình mới viết truyện ngắn mới"Tiếp tục yêu hay nên dừng lại" các bạn đọc đùm và bình luận nha!

Yêu nhiều!!!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Start Feb

Nó và hắn cùng nhau đi đến trung tâm giải trí Star Feb. Vì là chủ nhật nên đông người lắm. Hắn đc nó kéo cho đi khắp nơi, từ trò chơi câu cá đến tiệm bán đồ nữ trang, nó và hắn đi băng sạch.

Bất chợt, ánh nhìn của nó bị thu hút vào 1 chú Panda to sụ. Nó nói

-Ê, ra kia chơi đi

-Cô là người hay trâu mà mới khõe đc mà đã...đi lắm thế...Một quá_hắn thở gấp gấp

-Đi..đi nha! Tôi muốn lấy chú Panda kia_nó nói rồi chỉ tay vào 1 cửa hàng chơi ném bóng, trên giá có 1 chú gấu có bộ lông đen trắng

-Đi mua là đc mà_hắn

-Ko, mua còn gì là vui nữa_nó lay lay cánh tay hắn

-Nốt nơi này thôi đấy_hắn

-Ukm_nó nói rồi cầm tay hắn lon ton chạy đi giống như đứa trẻ vừa mới đc cho kẹo

Đến cửa hàng, ông chủ quán ra

-2 cháu có muốn chơi ko?_ông chủ quán

-Dạ, có ạ_nó gặt đầu cái rụp. Ông chủ quán đưa cho bọn nó 5 trái bóng màu đỏ rất đẹp

-Các cháu chơi đi, chỉ cần ném 3 quả thôi, chúc may mắn_ông chủ quán

Nó bắt đầu thể hiện bản lĩnh mình là người chơi trò này đã lâu năm nên rất có kinh nghiệm, ném quả đầu tiên: ko trúng. Làm nó mất hết cả hứng chơi nhưng vì chú Panda dnags yêu kia, nó sẽ cố gắng

Các bạn biết sao ko, nó ném trúng, quả là ông trời ko phụ lòng người mà

-Anh xem, tôi siêu chưa_nó hãnh diện về mình

-Cô nên nhớ là còn 2 quả nữa_hắn

-Hừ, anh xem này_nó nói rồi ném quả bóng vào trong chiếc rổ xinh xắn, đáng yêu và...nó trúng

-Đấy anh thấy chưa, chắc gì anh đã làm dc_nó tự kiêu

-Ko thử sao biết_hắn

-Thôi, anh mua cái khác đi, tôi muốn tự mình có nó cơ_nó

Tùy_hắn_À, hay là cô sợ ko đấu nổi với 1 người thông minh, đẹp trai suất chúng như tôi

-Kiêu thấy sợ_nó nói rồi quay trở về tiếp tục công việc của mình

Lần này, nó ko ném trúng

-Hahaha, đấy có trúng đâu_hắn ôm bụng cười như thằng điên trốn trại (mặt hình tượng quá)

Nó tức giận, đưa cho hắn nốt quả cuối cùng

-Đấy, anh giỏi thì anh ném đi

Hắn vơ lấy quả bóng, ném luôn vào mà ko thèm chú ý đến ni

Ồ...Nhưng các bạn biết sao ko..OMG hắn ném trúng mới sợ

Nó mất chữ A mồm chữ O và ngay cả đến hắn còn ko tin là mình thiên tài đến vậy

-Đấy, tôi ném trúng đấy_hắn hãnh diện

Nó ko nói gì như ko tin vào sự thật (khiếp, làm như thấy ghê lắm ý, naa làm dc như thế đấy rồi)

-Cậu trai cừ lắm, Từ trước tới giờ chưa ai ko chú ý mà ném dc trúng đâu_bác chủ quán

Chợt...đập vào mắt nó là thứ gì đó, đọc xong nó nhìn hắn, tỏ vẻ nũng nịu nói

-Anh giỏi quá, mà thôi cũng muộn rồi, mình còn về ra mắt bố mẹ chồng tương lai chứ_nó ôm tay hắn

Hắn ngạc nhiên, chẳng hiểu cái mô tê gì cả nhưng với IQ 3 chữ số của hắn thì hắn biết nó đang giờ trò, thôi cũng đóng cùng, vậy cũng tốt

-Ukm, mình lấy quà rồi về đi_hắn nói nhẹ nhàng làm nó nổi hết cả da gà

-À, quà của hai vị, chúng tôi có phần quà đặc biệt dành cho hai người_ông chủ quán nói rồi đưa cho nó và hắn chú Panda và 1 hộp quà nhỏ xinh đ gói cẩn thận bằng dây băng đỏ

Chả là thứ vừa lấy nó nhìn thấy là 1 tấm biển bị che khuất bởi chú Panda, tấm biển ghi

“CÁC CẶP ĐÔI NÉM TRÚNG SẼ NHẬN ĐC 1 PHẦN QUÀ BÍ MẬT” nó vì thế nên mới làm vậy chứ ko đòi nào

Nó và hắn đi khỏi, nó buông tay hắn ra, quay ngoắt 180 độ, nói bằng giọng đầy tự tin

-anh thấy tôi siêu chưa_nó

-Siêu, nếu như ko có tôi_hắn

-Xì_nó

-Mà sao cô biết hay vậy_hắn ngạc nhiên khi nó biết

-Thì tôi thấy người ta treo tấm biển ghi thế nên...hihi, nah ko trách tôi chứ_nó

“Ngốc, em làm thế tôi còn vui nữa là”hắn nghĩ

-À mà cô xem trong đó có gì_hắn

-Ừ_nó nói rồi cẩn thận mở gói quà ra, trong đó là 1 cặp nhẫn đôi rất đẹp mặc dù nó ko có giá trị gì. Nó đang mơ đến mình dc 1 hoàng tử đẹp trai đang đeo nhẫn cho mình và chàng hoàng tử là...hắn. Mà đang nghĩ gì vậy An ơi. Nó đang định thần lại thì đã thấy tay mình đã đeo nhẫn từ lúc nào, và tay hắn cũng đang đeo

-Sao lại đeo cho tôi_nó

-Ờ thì...quà này là do tôi với cô có dc, ko thích thì trả đây_hắn nói rồi lấy chú Panda trên tay nó

-Xi, còn lâu_nó lấy chú Panda trên tay hắn rồi chạy đi

Hắn chỉ biết cười. Bỗng

-A_nó kêu lên

Hắn hốt hoảng chạy đến bên nó

-Cô bị sao vậy_hắn lo lắng

-Tôi bị chặc chân rồi_nó

-Có sao ko?_hắn

-Anh hỏi lạ, anh thử bị xem anh có làm sao ko_nó

Hắn ngồi xuống

-Anh làm gì vậy?_nó ngạc nhiên

-Lên đây tôi công cô_hắn

-Ko cần_nó nói rồi tự đi một mình nhưng nó lại ngã

-Thấy chưa, còn ra về ta anh hùng, lên đi_hắn chạy đến chỗ nó nói

-Là do anh nói đẩy nha_nó bắt lực mới đồng ý cho hắn công nó. Hắn thì chả hiểu mô tê gì đến khi nó leo lên lưng hắn, hắn mới biết

-Cô là người hay heo sao nặng thế_hắn

-Đừng có nói nhiều nữa, là do anh bảo mà

Vậy là suốt đường đi, nó và hắn cứ chỉ chóc với nhau. Người đi đường thấy vậy mà phải ghen tỵ với cặp đôi “trai tài gái sắc” này

Nó ngồi trên lưng hắn, lưng hắn rất to, nó nửi thấy mùi bạc hà thoang thoảng đâu đây. Nó dựa vào lưng hắn, ngủ luôn

Hắn thấy nó nằm im thì biết nó đang ngủ, bất chốc, nụ cười xuất hiện trên môi hắn. Nụ cười của hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Người Anh Trai

Chúng ta cùng nhau quay về thời điểm khi Mary ra khỏi phòng nó nhé

-A_Mary đụng trúng cái gì đó

-Tôi xin lỗi, cô có sao ko?_giọng của một người con trai

Mary ngẩng đầu lên. Anh ta quả thật rất đẹp, đôi mắt màu xanh ngọc bích, mái tóc nâu đỏ đẹp trai lãng tử, làn da trắng ko tì vết

-Ờ, tôi ko sao?_Mary nói rồi định đi nhưng một bàn tay kéo lại, cái chạm tay đó bất giác làm trong cô như một nguồn điện chạy xẹt qua

-Cho tôi hỏi phòng xxx, ở đâu vậy_người con trai vừa nãy nói

Nhận ra số phòng wen thuộc, Mary nói:

-Anh là gì với bệnh nhân?

-À, tôi là anh trai của cô ấy_Vick

-Ồ, anh đi lên kia một đoạn rồi vòng vào thấy biển số xxx là đc_mary chi

-Cảm ơn cô_Vick nói

-Không sao, chúng ta còn gặp lại mà_Mary nói rồi đi để lại cho Vick một dấu chấm hỏi to đùng

Quay chờ lại nó và hấn

Hấn cngx nó đến bệnh viện, vô trong phòng

-O, Vick sao mày ở đây_hấn nói

-Kun_Vick

-Ừa, ai vậy_nó bây giờ mới lên tiếng

-Jun, ah là anh trai của em_Vick

-Cái gì?_nó và hấn đồng thanh

-Tôi có anh trai sao?Mà anh tên gì_nó ngu ngo

-Hàn Huy Nam_hấn

-Sao anh biết_nó

-Bạn thân_hấn

-Ồ_nó_hahaha vậy em biết tại sao bố mẹ cho em có cuộc sống như thế rồi_nó cười cực gian

-Mới gặp đã trêu anh rồi sao?_Vick xoa đầu nó_Mà em với Kun là người yêu của nhau à_Vick vu vơ hỏi mà ko biết mình sắp đc uống trà với Diêm ca

-Ko phải_nó và hấn đồng thanh

-Sao gớm, ko là người yêu sao cõng nhau đi chơi..à mà còn đẹp nhắc đôi nữa_Vick lại tiếp tục

-Anh thích chết..._nó chưa kịp nói hết câu thì từ ngoài cửa Mary bước vào

-Có chuyện gì mà hai ông bà này vui thế_Mary

-O_Vick ngạc nhiên

-Chào anh, lại gặp nhau rồi_Mary

-hai người wen nhau_nó và hấn tiếp tục đồng thanh

-Ko, mới gặp lúc anh hỏi đường thôi_Mary

-Vừa lấy cảm ơn em_vick gãi gãi đầu

Nó và hấn cứ chỗ mắt nhìn 2 kẻ bằng tuổi nhau xưng anh anh em em

-Stop! Mary à, anh tao bằng tuổi mày, ko phải xưng thế đâu_nó

-Ừa, vậy hả, thế thôi_Mary quay ngoắt 360 độ làm Vick phải ngạc nhiên

-chịu lộ nguyên hình rồi_nó châm chọc

-Mày...thích chết ko?_Mary nói rồi đánh nó. Đương nhiên nó đâu ngu mà đứng lại để bị đánh. Thế là nó và Mary rượt nhau khắp phòng

Hai anh nhà ta phì cười trước sự ngây thơ như con nai tơ của 2 cô nàng mà 2 anh...yêu. Nhưng liệu họ có đến đc với nhau ko?

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lầy Cáp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ngôi Nhà Mới

Ngày hôm sau, mọi chuyện vẫn xảy ra bình thường, nó đi học nhưng ko thấy mặt của Tuyết đầu. Chắc bố mẹ nó đã cho Tuyết saygoodbye roài. Đi cùng nó là Mary, hấn và 1 hs mới(anh nó đấy). Học sinh trong trường bị choáng ngợp trước vẻ đẹp của anh nó, lại có 1 hotboy chuyển đến trường rồi, các hs nữ vui lắm đấy.

Reng...reng...reng. Bọn nó và hấn vào lớp

-Chào cả lớp, hôm nay lớp chúng ta sẽ đón một hs mới, em vào đây_cô giáo nói

Anh nó bước vào khiến cho cả bọn con gái mắt nỏ hình trái tim

-Chào các bạn, mình là Hàn Huy Nam, Vick hs mới_Vick nói rồi đi xuống chỗ gần Mary ngồi

-O_Mary

-Tôi ngồi đây đc chứ_Vick

-Tất nhiên rồi_Mary sau khi ngạc nhiên cũng mỉm cười đồng ý làm ai đó vui vui

Ở dưới bàn nó

-Xi, nói thích luôn đi, làm bộ_nó tự nhiên nói khiến hấn ko biết nó đang nói ai tự nhiên đỏ mặt. Hấn tưởng nó đang bảo hấn

-Ê, anh sao thế_nó ngạc nhiên khi thấy hấn thế

-À ko sao, mà cô nói ai thế_hấn

-Anh ngáo à, tôi nói anh tôi chẳng lẽ nói anh_nó

-O..thì bị nói trúng tim đen, Kun nhà ta im luôn

Trogn giờ nó và hấn cứ cãi nhau. Trái ngược với nó và hấn, hai anh chị Vick và Mary nhà ta thì nói chuyện như đúng rồi, cười nói vui vẻ làm nó phát ham

Reng...reng...reng. Cuối cùng cũng đến giờ về, nó đc Vick chở về ngôi nhà thực sự của mình

-Oa, nhà mình đây ư_nó ko tin nổi là nhà mình giàu như thế

-Ukm_Vịck nói rồi bấm chuông

“Cạch” một người đi ra mở cửa

-Thiếu gia, tiểu thư_người đó nói

-À, giới thiệu với em, đây là cô hoa, người làm nhà mình đấy_Vick nói

-Cháu chào cô_nó lễ phép

-Tiểu thư, ông bà chủ đang chờ 2 người_cô Hoa nói

-Vâng ạ. Mà cô ơi cô đừng gọi cháu như thế, cô cứ xưng hô như bình thường thôi ạ, cháu ko wen đâu_nó

-Nhưng..._cô Hoa

-Em cháu nói đúng đấy ạ_Vick

-Đc rồi, hai đứa vào đi_cô Hoa bắt lợc

-Vâng ạ_nó cười típ mắt

-Ko biết thằng Kun nhìn thấy thì thế nào nhi_Vick xoa cằm nghĩ

-Anh thích chết à, em méc Mary đấy_nó dọa

Bị nói trúng điểm yếu, anh nhát ta im luôn. Nó cứ vừa đi vừa cười như con điên trốn trại

Nó và Vick đi vào nhà

-Con chào ba mẹ_nó

-Con gái ko giận ta chứ_mẹ nó xoa đầu nó

-Ko đâu ạ_nó

-Ko chịu đâu, con mới về mà, mẹ quên con rồi_Vick con nít đáng yêu cực

-Cái thằng này_ba nó

-Ba phạt anh ấy đi ba, anh ấy suốt ngày trêu con ko hà_nó đc dịp mách đều

-Ê, em chém vừa thôi đấy_Vick

-Còn ko phải à..Plezz_nó là lười trêu Vick. Vick tức quá đnahs nó nhưng mà nó đâu có ngu ở lại để bị ăn đánh. Thế là nó và Vick rượt đuổi nhau. Ngôi nhà giờ đã rộn rã thêm tiếng cười nhưng họ lại ko biết rằng vào một tg ko xa nữa, tiếng cười đã thay bằng một khoảng khoogn alnhj lẻo, chỉ còn những tia chết chóc, những mùi tanh của máu thi vương đầy khắp nhà. Chẳng biết tương lai sẽ ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Đáng Ghét, Tôi Lầy Cáp Trái Tim Anh Lúc Nào* ? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Kẻ Phá Đám

Tối. Bầu trời khoác trên mình một màn đêm nguy trang, trên khắp bầu trời, hàng ngàn ngôi sao xuất hiện tỏa ánh sáng lấp lánh soi xuống mặt hồ

Trong một căn biệt thự gần đó, ko gian tĩnh mịch, ánh đèn vẫn lấp ló

Căn phòng của nó

“Let it go, let it go

Can’t hold you back anymore

Let it go, let it go

Turn my back and slam the door

The snow blows white on the mountain tonight

Not a footprint to be seen

A kingdom of isolation and it looks like I’m the queen

The wind is howling like the swirling storm inside

Couldn’t keep it in

Heaven knows I try”

Chuông điện thoại của nó reo lên

-Alo_nó bắt máy

-Ê ngủ chưa_đầu dây bên kia

-Ai đấy_nó ko nhìn vào điện thoại làm đầu dây bên kia nghe thấy thế thì ngã ngửa

-Cô nương, xem ai_bên đó hét to, nổ dờ ra nhìn là hấn

-Hihi, gọi tôi có chuyện gì ko?_nó

-Vậy cứ gọi cô là tôi có chuyện à_hấn

-Khùng nói toẹt ra đi_nó

-Đi chơi ko_hấn

Nghe thấy đi chơi, 2 con mắt của nó cứ sáng cả lên

-Ok luôn_nó

-Tôi trước cửa nhà cô đấy_hấn nói rồi cúp máy .Đứng laf cái loại.....

Sau khi đã thya đồ xong, nó xuống nhà thì nhìn thấy Vick đang ngồi ăn bóng nhô và xem phim tình cảm Hàn Quốc. Đúng là con gái dễ sợ...

-Đi đâu đấy_Vick hỏi nhưng mắt vẫn dán vào hình tivi đã thế bên cạnh anh còn có hộp giấy, chắc dùng để lau nước mắt đây.

-Đi chơi, đi ko_nó

-Đi với ai z?_vick

-Kun, đi ko? _nó rủ Vick

Vick như đoán đc long fKun nhà ta, nhanh nhẩu nói

-Đi luôn _miệng nói thế nhưng trong lòng lại nghĩ`xin lỗi mày Kun ơi”

Ngoài cửa

-Cô làm gì..trong..đó... _giọng hấn bắt đầu nhỏ dần khi nhìn thấy vick đi ra

-Thằng này nhá! Đi chơi ko rủ tao. Xấu tính

“Đúng là cái đồ phá đám” hấn nghĩ xong lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

-Alo _đầu dây bên kia có giọng vang lên

-Đi ra công viên Park Pun đi, Jun cũng ở đó, nhanh lên nhé _hấn nói rồi chưa kịp để bên kia nói thêm câu nào đã đóng rụp máy

-Ê, gọi cho ai đấy _nó hỏi

-Cô ko cần biết _hấn nói rồi nhìn vào Vick đang cười “Mày còn cù lăm Vick ơ”

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cái Chết Bi Thương

Hấn, Vick và nó đến công viên park pun. Thời gian bây giờ vẫn còn sớm lắm nên chỗ này đông người.

Bọn nó đứng như chờ ai đó

-Hey_1 cô gái chạy tới phía nó

-O, Mary sao bà lại ở đây _nó ngạc nhiên

-Tôi gọi đấy _hấn trả lời thay cho Mary

-Ồ _nó như hiểu ra vấn đề

Trong đầu của vick bây giờ đang đầy ắp các ý nghĩ`thằng khốn”. vick nhìn hấn, hấn đang cười mặt có vẻ rất đắc ý

Hấn nháy mắt với Mary như đã hiểu ra vấn đề Mary kéo Vick đi

-O _nó ngạc nhiên _Bọn họ đi đâu cả rồi

-Em ko biết à, bọn họ đi chơi với nhau rồi _hấn thay đổi cách xưng hô làm nó ngạc nhiên

Nó vẫn cứ ngơ ngác ko nói gì

-Ê _hấn lay lay tay nó

-À..hã, ah nói cái gì vậy _nó

-Ukm, thật ra..._hấn

-Sao _nó chờ câu nói của hấn

-ANH..._hấn bối rối vì lần đầu tiên tỏ tình mà

Hấn đang định nói thì

-Alo _chuông điện thoại của nó reo lên, nó nhấc máy

Đầu dây bên kia có tiếng hốt hoảng của 1 người phụ nữ- là cô Hoa người làm nhà nó

-Jen..Jen ơi, nhà ta cháy rồi, ông bà chủ vẫn còn ở trong đó

Cô Hoa vừa dứt lời, điện thoại của nó bỗng rơi bụp xuống đất, mặt mày tái xanh lại. Hấn thấy thế thì ngạc nhiên, bộ người trong điện thoại đã nói gì với nó

-Ê, cô làm sao thế_hắn lay lay người nó

Được 1 lúc sau, nó mới hoảng hồn, run sợ nói

-Anh..anh ba mẹ tôi.._nó

-Ba mẹ cô làm sao_hắn bắt đầu cảm thấy lo lắng

-Nhà..nhà... tôi cháy rồi_nó nói rồi chạy một mạch đi về nhà mà ko kịp bắt xe hay làm gì cả, nó cứ cắm đầu chạy

Hắn sững người trước câu nói của nó nhưng hắn có đủ tỉnh táo để có thể nhận biết đc hiện tại điều gì đang xảy ra

Chạy đi tìm Vick

-Vick_hắn kêu to

-Có chuyện gì sao?_vick nghe thấy tiếng gọi thì ra chỗ hắn

-Mấy về nhanh đi..nhà..nhà..này cháy rồi_hắn vừa dứt lời thì Vick như chết đứng nhưng anh cũng vội bắt taxi về nhà

Tại gần nhà nó

-đi Lan, ba mẹ con đâu hả đi_nó lay lay người gì Lan

-Ông bà chủ vẫn còn ở trong đó_di Lan cũng chẳng kém gì lo lắng toát hết mồ hôi

-Con sẽ tìm bố mẹ_nó định chạy vào nhưng bị di Lan can

-Con đừng vào đó, nguy hiểm lắm_di khuyên

-Nhưng pama con_nó

Vick đã tới nơi. Đập ngay vào mắt cậu là hình ảnh của một ngôi nhà đang cháy, mọi thứ đang cháy rụi

-Bố mẹ cháu đâu đi_Vick

-Ông bà chủ còn ở trong_di Lan

Một lát sau từ trong đám cháy đội cứu hỏa đi ra trên tay họ là 2 con người-pama nó

-Pama_nó hét lên

“tò..tí..te”(nhạc vui nhí) chiếc xe cứu thương chờ hai người đi

2h

3h

4h

Đã 4 tiếng đồng hồ rồi mà bác sĩ vẫn chưa ra, nó và Vick lo lắng. nó thì gục đầu lên vai hắn mà ko chú ý tới điều lạ này, hắn an ủi nó còn Vick thì chỉ đứng đó nhìn vào phòng cấp cứu anh ko khóc như nó, nah đang cố nén những giọt nước mắt

“Cạch” cánh cửa phòng bệnh nhân mở , bác sĩ bước ra, khuôn mặt buồn rầu...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Cái Chết Được Sắp Đặt

“Cạch” cánh cửa phòng bệnh nhân mở , bác sĩ bước ra, khuôn mặt buồn rầu...

-Bác sĩ, bố mẹ tôi có sao ko_nó hốt hoảng chạy đến

-xin lỗi, tôi đã cố hết sức mình chỉ cứu được bố cô thôi_bác sĩ vừa nói dứt câu mọi thứ đối với nó suy sụp hoàn toàn, vậy là mẹ nó đã RA ĐI RỒI SAO. Ngất, nó đã ngất ngay trên tay hắn, chìm vào 1 khoảng ko đen tối, lạnh lẽo

Trong khoảng ko đó nó chạy đi mãi nhưng ko thấy 1 ai cả, rất lạnh

-Jen_đột nhiên có tiếng gọi dịu dàng

Nó ngược đôi mắt trong veo lên nhìn người, mẹ nó

-Mama_ nó chạy tới ôm cổ bà, nước mắt đã chảy đầm đìa

-Con ngoan, giờ mẹ phải đi rồi gắng sống tốt nha, con hãy tỉnh dậy đi, m.n bên ngoài rất lo cho con đấy_mama nó nói

-Không, con muốn đi cùng mama cơ_nó_Giờ con ko còn ai nữa rồi

-Ngốc, con còn pa, anh trai và mọi người đấy thôi, à hình như còn Kun, ta thấy nó rất lo lắng cho con đấy, đáp lại tình cảm của cậu ấy nhé, giờ ta phải đi rồi_mama nó nói rồi dần rời xa nó tan trong không khí

-Mama_ nó hét thật to

Nó mở mắt từ từ tỉnh dậy. Đập vào mắt nó là mjt gương mặt tựa thiên thần đang nắm lấy tay nó, ngủ gục xuống. nó khẽ trở mình hấn thức giấc

-Cô có sao ko_hắn từ đêm hôm trước chăm sóc cho nó

-Mama tôi ko sao chứ_nó nhớ ra chuyện thì hốt hoảng nắm lấy cánh tay hắn lay mạnh

-....._hắn im lặng ko nói gì, khuôn mặt buồn bã

-Anh nói gì đi chứ, mama tôi có sao ko_nó

-Hôm qua, bọn tôi đã tổ chức tang lễ xong_hắn nhẹ giọng nói pha lẫn trong đó có chút buồn

-Anh nói dối tôi chứ gì, tôi ko tin đâu mama tôi chưa chết mà đúng ko_nó

-....._hắn im lặng

-Đúng ko anh nói cho tôi biết đi mà_nó nước mắt đã đầm đìa, dựa vào vai hắn, nó cũng ko nhiều nổi hành động của mk lúc đó

Nó thiếp đi ngủ, nhìn nó như kẻ mất hồn

Từ lúc đó, nó cứ nhốt mk trong phòng, hồn ko nhập vào thể xác, nó cứ suy nghĩ chuyện mông lung. Mọi người ai cũng khuyên nó nhưng hình như ko có tác dụng

Nó suy nghĩ đúng, cháy! Nhà nó ko thể dễ dàng cháy như thế được, gọi cho Kill- tổng giám đốc của nhà nó nhờ điều tra giúp nó về vụ việc này, phía bên cảnh sát thông báo là do dò rỉ ga nhưng nó ko tin, đc Kill thông báo là do phía bên Phan Thị thuê người tưới xăng châm lửa, hành động quá dã man. Vì muốn trả thù cho con gái và đồng thời cũng muốn tiêu diệt tập đoàn nhà nó

Hừ, ông cũng đc quá mà_nó nghĩ. Nó thề là sẽ trả thù cho mama, cái điều đó đã ngấm vào máu thịt của nó từ bây giờ

Nhưng để trả thù được nó phải thay đổi. Đúng, phải thay đổi, thay đổi tất cả. Thân phận này sẽ đc dấu kín. Từ bây giờ Hàn Ngọc Bảo An đã ko còn trên đời

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Bỏ Đi - Hiện Tại

Lặng lặng dọn đồ, nó chỉ mang theo 1 chút tiền và vé máy bay đã đặt từ trước, quần áo vài bộ laptop rồi bước từng bước lặng trịch xuống cầu thang, đặt lá thư ngay ngắn trên mặt bàn...

3h sáng! Cái giờ mà mọi người vẫn chìm trong giấc ngủ, vui mình vào trong chiếc chăn ấm thì nó lạnh lẽo 1 mình bước lên tãi đến sân bay qua Mỹ, qua đó rồi có gì sẽ tính sau. Bây giờ trong nó bây giờ chỉ có hai chữ “Trả thù”

Hắn tỉnh dậy đi xuống nhà thì vô tình nhìn thấy bức thư, đọc thử xem của ai

“Gửi anh trai, Mary và Kun

Khi m.n đã đọc lá thư này thì Hàn Ngọc Bảo An đã ko còn trên đời nữa. chắc mọi người ngạc nhiên lắm hả, đừng lo cho tôi, tôi muốn đi thật xa để cho lòng thanh thản hơn. Xong việc tôi sẽ quay về tìm mọi người

Nhớ giữ sức khỏe tốt nha. Đừng cố tìm tôi

Bảo An”

Sùng sốt! Đó là tâm trạng lúc này của hắn. Đau xót! Nó rời xa hắn mà hắn chưa nói ra lòng mình cho nó nghe. Lo lắng! Hai tư này tuy nhỏ nhưng nó có thể kể ra rất nhiều.

-Có chuyện gì vậy_Vick từ trên gác bước xuống. anh đã tốt hơn về chuyện của mama nhờ có Mary. Anh đột nhiên có cảm giác bất an có chuyện gì xảy ra chẳng?

-Kun_Vick nói lớn lên. Bây giờ hôn hấn mới nhập vào xác

-Vick, Jun....._hấn nói lấp lửng làm Vick lo lại càng lo thêm, khi Kun nhắc đến tên đứa em gái của mình

-Jun là sao hả_Vick

-Bỏ đi rồi_hấn

Vick như đứng ình, cầm bức thư hấn đưa cho đọc qua 1 lượt

-Alo_hấn đột nhiên gọi cho ai đó

-Sao vậy_đầu dây bên kia vang lên tiếng nói của 1 người con gái

-Mary, ko hay rồi, Jun bỏ đi rồi_hấn

-Dạ! Đc em tới liền_Mary hốt hoảng chạy đến nhà hấn

Tại nhà hấn

-Có chuyện gì vậy_Mary hỏi nhưng thừa biết là chuyện gì cô chỉ muốn skhawng định chắc chắn chuyện đó là sự thật thôi

-...._Vick ko trả lời

Hấn đã kêu bọn trong Demonwwhite lật tung cả cái TG lên

Bỗng có chuông điện thoại, chắc bọn đàn em của hấn tìm đc tung tích rồi, Đó là suy nghĩ của hấn nhưng đời đâu ai được có chữ “ngờ”

-Dạ bọn em đã cố gắng nhưng mà ko tìm thấy tung tích gì_đầu dây bên kia vang kên tiếng nói của 1 thằng đàn em

-Chết tiệt_hấn lạnh lùng nói rồi đập máy

Từ trước đến nay bang hấn tìm người rất giỏi không lý nào lại thế

.....

Một năm sau

Bây giờ hấn đã là CT của công ty của nhà mình nhưng vẫn phải đi học. Mary và Vick đã trở thành 1 cặp rồi. Đôi khi đêm khuya hấn khóc. Hừ hấn đã khóc vì 1 đứa con gái sao? Với kinh nghiệm và khả năng không ngừng học hỏi của hấn, hấn đã đưa công ty nhà mk vươn lên vị trí thứ 2 và cũng phải nhờ nó. Hấn làm việc như điên như dại để cố quên nó nhưng càng ngày hình ảnh nó mãi khắc vào tâm trí tìm hấn.

À còn vì sao lại đứng thứ 2 thì t/g sẽ nói ngay. Một năm trước có 1 công ty mới lập nhưng rất giỏi. Chỉ trong 1 năm trời nắm vững được kinh tế toàn cầu và họ chỉ biết rằng người lãnh đạo công ty đó là 1 cô gái vô cùng trẻ tuổi và xinh đẹp. Đây chắc là đối thủ của hấn

À thôi, chúng ta nói về nó nha

Nó thì bây giờ. Các bạn chắc cũng không tưởng nổi.

Thực sự Hàn Ngọc Bảo An đã chết. Bây giờ nó là Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết. Tên nghe thôi đã sồn gai óc rồi. Nó là Fireblack của TG- coi như là con lốc của nhân loại ko ai là ko biết con người này. Biết và tính cách lạnh lùng, tàn ác, giết nguowowif không gớm tay của cô trong Tg ngầm. Biết cô là một cô gái có tính lãnh đạo giỏi, gây dựng lên Remin- tập đoàn hiện đang nắm vững kinh tế toàn cầu.

Nhớ ngày cô qua bê Mỹ

.....

Rào...rào...rào

Trận mưa rào cứ tiếp tục kéo dài dằng dặc. Mọi người nhanh chân trú mưa và chạy thật nhanh về nhà để ko làm cho người mk bị ướt. Con gió cứ rít từng hồi man rợn, gió thổi tạt vào mặt của một cô gái đang ngồi bên vỉa hế. Mặt cô rất đẹp nhưng nó thiếu sức sống, ko cảm xúc

“Ketstttttt”

Bỗng từ đâu đấy, có 1 con xe 4 bánh rất sang trọng đỗ trước mặt của nó

Từ trên xe một người đàn ông bước xuống, ông ta rất đẹp người ông ta toát ra một vẻ quyền quý sang trọng

-Cháu...tên gì_người đó lấp bắp hỏi nó. Ông cũng chẳng biết vì sao mk lại như vậy chỉ biết rằng nó rất giống 1 người...

-Dạ, hàn Ngọc Bảo An_nó tiwwps nhận thông tin rồi trả lời

-Nhà cháu ở đâu_ông ta lại hỏi

-Dạ,...cháu ko còn nhà nữa_nó cố gắng nói rồi giọng nó cứ nhỏ dần

-Ta có thể nhận cháu làm con nuôi đc ko_ông lại nói

-Vì sao ạ_nó ngạc nhiên khi 1 người ko quen ko biết gì mà nhận nuôi mk

-Ta thấy cháu rất giống đứa con gái đã qua đời của ta_ông

-Đc ạ_nó trả lời. Nó làm vậy vì biết mk phải thay đổi mới trả thù đc cho mama chứ với nó hiện tại thật sự ko thể làm đc

Nó về nhà ông. Thì ra ông cũng là người giàu có chủ tịch của tập đoàn cũng nhất nhì TG và oogn cũng chính là trùm mafia. Ông dạy nó từ Hàn Ngọc Bảo An yếu đuối, ngốc nghếch trở thành Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết lạnh lùng, tàn độc như thế này. Nó đã phải trải qua nhiều cuộc huấn luyện đặc biệt. Trên người đã hằn bao nhiêu mũi khâu bao nhiêu vết chém. Càng thế nó càng muốn trả thù nhà Tuyết- các người sẽ phải trả giá

.....
Sân bay Nội Bài lúc 7h sáng

Hoàn vào dòng người đông đúc kia nổi bật là hình ảnh của một cô gái rất xinh đẹp trên người cô toát ra vẻ lạnh lùng, cao quý

Nó khoác trên mình chiếc váy hồng xinh xinh, tóc tết để lệch vai chân amng đôi giày búp bê

.....
Tại Mỹ

Căn biệt thự đồ sộ hiện ra]

-Con chắc là sẽ về chứ Wind (đây là tên gọi của nó bây giờ)_ông Hoàng (ba nuôi) lên tiếng

-Dạ thưa ba, con đã chắc rồi, ba cứ yên tâm con sẽ trở về sớm nhất có thể_nó nói giọng nhẹ nhàng với ông. Đối với nó ông như người cha thứ 2 của mk vậy

Nó bước đi, ông Hoàng chỉ biết lắc đầu nhìn theo bóng dáng nó bằng ánh mắt yêu thương

.....
Nổi lên những lời ghen tỵ lẫn yêu thương. Nó chẳng quan tâm, đi tiếp

1 hàng ngang dài đc mở ra. Những người mặc đồ đen đứng ngay ngắn hoàn chỉnh

-Xe đầu_nó lạnh lùng nói

-Dạ đang đỗ ở ngoài ạ.Đây là chìa khóa_một người đàn ông cung kính đưa cho nó 1 chiếc chìa khóa. Nó ko nói gì bỏ đi lên xe

-Alo, Zun điều tra hộ tôi về Phan Ngọc Tuyết

-Dạ đc_đầu dây bên kia vang lên tiếng nói

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nó - Của Hiện Tại

Nó đã điều tra ra được Phan Ngọc Tuyết. Hiện tại cô ta đang học tại trường cũ của nó, chắc ả đang vui lắm đây...nhưng, nụ cười sẽ ko kéo dài đc đâu. Tôi sẽ cho nhà cô có 1 ngày mà ko bao giờ quên được.

-Đc, tạo cho tôi 1 hồ sơ giả vào trường_nó nói qua điện thoại

-Dc, ạ_đầu dây kia vang lên tiếng của 1 người con trai

.....
Chúng ta nói về thành tích của nó sau 1 năm nhà

Diện mạo của nó càng ngày càng xinh đẹp đến cả bọn hằn thoảng qua cũng ko nhận ra nhưng nếu nhìn kĩ ta sẽ nghĩ ngay tới khuôn mặt của Hàn Ngọc Bảo An hồi trước nhưng hồi trước, nó có nét tinh nghịch, trẻ con còn bây giờ lạnh khốc, bàn tay ko biết đã nhuộm máu bao nhiêu người. Bây giờ nó chỉ có 2 chữ “trả thù”, trả thù xong nó sẽ chẳng còn gì nữa, nó có thể đi theo mama của mình.

Nó sau khi đã đc ông Hoàng nhận nuôi, đổi tên hành nguyên Hoàng Lệ Tuyết, đã ko ngừng học tập, cầm trong tay 5 bằng đại học của 5 nước nổi tiếng trên TG, giỏi về các lĩnh vực. Lập lên Remin và sau 1 năm đập đổ các công ty khác vươn lên vị trí đầu, là cổ đông của tất cả các nước trên TG, nước nào nó cũng nắm giữ cổ phần, chỉ có 1 câu nói của nó 1 nước sẽ bị suy sụp về kinh tế.

Còn về Fireblack, trong TG ngẫm ko ai là ko biết đến. Nó đã trở thành huyền thoại rồi nhưng người ta ko nhìn thấy diện mạo của con người này, Biết tính cách lạnh khốc, giết người dã man nhưng cô chỉ giết những tên đáng chết, bên cạnh cô luôn luôn có 1 chiếc roi xinh xắn lên bao nhiêu vết máu đã đông lại của thời gian, những vết máu chẳng chịt lên nhau. Cộng với đó chính alf 1 chiếc súng nhỏ nhưng nó có lực rất mạnh, 1 phát trúng 2 tên. Kèm theo đó là chiếc mặt nạ hình bông tuyết.

.....

Nó khoác trên mình chiếc váy màu xanh mượt tóc để tóc xỏa xuống tự nhiên

Lái chiếc limo đến 1 cánh đồng hao cỏ dại, khắp nơi toàn những cánh hoa bồ công anh rơi. Bước tới 1 căn nhà kính trong suốt.

Gương mặt nó bây giờ đã ko còn lạnh khốc nữa mà giờ là 1 gương mặt đau xót

“tách” nước mắt của nó đã rơi chỉ có ở đây nó mới cho mk buông thả, mới cho mk khóc

Bấm mặt khẩu nhập dấu vân tay. Hiện lên chiếc nó là 1 gương mặt xinh đẹp. Phải đó chính là mẹ nó

-Mẹ con đã trở về rồi, con bất hiểu quá phải không mẹ_ nó nhìn vào tấm ảnh đây

-Con sẽ trả thù giúp mẹ, sẽ bắt cả nhà cô ta xuống đó để xin lỗi mẹ_ nó vừa nói cổ quệt hết những giọt nước mắt đi

-Xong, con có thể đi với mẹ ko

Bar M2B

Bước xuống chiếc moto 3000, nó ko đeo mặt nạ người nó chỉ toàn màu đen gương mặt lạnh tanh ko cảm xúc nhưng xinh đẹp tuyệt trần người toát ra 1 khí lạnh khiến con người ta phải né tránh.

Chẳng phải tình cờ hay sắp đặt bọn hắn cũng có ở đó. Đang ngồi nói chuyện ở Vick và Mary, hắn bỗng thấy đáng người quen thuộc lướt nhanh qua. Hắn tưởng mình bị hoa mắt, làm sao nó có thể đến những nơi thế này chứ chắc do hắn nhớ nó quá thôi. Hắn lại mỉm cười chua xót.

Nó hình như vẫn chưa thấy bọn hắn, đi đến VIP 1 của bar

Hai hàng người mặc áo đen cúi chào nó.

Mặt ko cảm xúc nó đi vào

-Chị_1 giơdj con trai vang lên

Nó chỉ gật đầu nhẹ

.....

Lý Nhất Trung: đàn em của nó, cánh tay đắc lực của nó là người nó tin tưởng nhất, đc nó cứu trong 1 lần đánh nhau với bọn côn đồ, đc nó cử về Việ Nam để quản lý các bar, vũ trường... (Zin)

.....

-Tình hình thế nào rồi_ nó

-Vẫn ổn chị_Zin_Mà chị mới về Việt ạ

-Ukm_ nó nói rồi đi ra khỏi bar

Sáng. Ánh nắng xiên xuống căn biệt thự màu xám. Tại 1 căn phòng u ám, Nó thức dậy từ sáng sớm.

Sa khi đã vệ sinh cá nhân xong nó make up cho mk thành 1 con người khác, ko giống nó bây giờ cũng ko phải xấu xí, đẹp 1 kiểu khác...

Khoác bộ đồng phục của trường, nó đi bộ tới trường

Lúc này trời đang còn rất sớm nên vẫn chưa còn tối lắm

Đi tới trường, Nó bước tới căn nhà kính hồi trước. Nó vẫn như ngày nào chỉ có con người là thay đổi thôi. Mùi hoa Carthyblue mát dịu, hao này có màu xanh da trời đậm, chúng giống hoa hồng nhưng thực ra là 1 loài hoa khác, chúng có hương thơm và đặc biệt ý nghĩa của loài hoa này rất đặc biệt, có thể gọi chúng là “hoa tình nhân” (t/g chỉ chém thôi đấy)

Nó nằm xuống gục xuống 1 cái bàn gần đó, nhắm mắt lại tận hưởng cái hương thơm ngọt ngào từ các bông hoa này. Đứng lúc đó...

Chương 16: Cô Là Người Thật Không Đơn Giản

Nó nằm xuống gục xuống 1 cái bàn gần đó, nhắm mắt lại tận hưởng cái hương thơm ngọt ngào từ các bông hoa này. Đúng lúc đó... Hân đi tới, nhận thấy có kẻ dám tự ý vào nơi cấm địa của mình thì tên này có bằng gan trời. Đi đến bên cạnh chiếc bàn, hân phát hiện có 1 cô gái đang nằm ngủ ở đó, gương mặt cô ta ko xấu mà cũng chẳng phải đẹp nhưng khiến cho hân cảm thấy thân quen, hình như hân đã gặp cô gái này ở đâu rồi nhỉ?

Cố nghĩ xem nhưng vẫn chẳng đc gì. Đang đứng đó thì bỗng nhiên thấy nó động đậy, rụi rụi mắt nhìn trông như một con mèo con khiến hân bỗng chốc đỏ mặt. Sao vậy?

Phát hiện ra có kẻ đang ở đây, nó lấy lại vẻ mặt lạnh lùng thường ngày nhưng hình ảnh của hân lại đập ngay vào mắt nó, ngạc nhiên -> xao xuyến nhưng vẫn lạnh lùng nói

-Anh là ai?Hân ngạc nhiên, nó bây giờ với nó lúc này khác nhau 1 trời 1 vực.

Vừa này là thiên tài bây giờ như 1 tảng băng di động vậy, câu nói của nó làm hân bắt chợt lạnh đến sống lưng

-Tôi là chủ ở đây, cô đã phạm phải quy định của trường rồi_hân

-Không quan tâm_nó đáp gọn gọn 1 câu xong rồi bỏ đi luôn để lại hân vẫn còn đang tiếp nhận thông tin, từ trước đến nay chưa từng có đứa con gái nào đối xử với hân như vậy.

A! Có 1 người. Lúc này hân lại nghĩ tới nó- Hân ngọc Bảo An. Hân bỗng thấy nhớ nó quá, hân vẫn sẽ cố gắng tìm kiếm nó.

Tại lớp học

- Cà lớp. hôm nay lớp hcungs ta có 1 bạn mới_cô giáo nói

-Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết, Wind_nó nói 1 lèo rồi tự đi xuống kiểm chỗ của mình, mục tiêu của nó là chiếc bàn trống bên dưới MaryBọn học sinh kia mới đầu ngo ngạc xong khi đã tiếp nhận thông tin thì ném cho nó con mắt viên đạn vì dám ngồi vào chỗ của hoàng tử họ

-Thưa cô, em vào lớp_chưa để bà cô kia đồng ý hân đi luôn xuống chỗ của mình, phát hiện thấy cô gái vừa này đang ngồi tại chỗ mình trong lòng có chút ngạc nhiên, cô ta là hs mới.

Bọn hs trong lớp ngạc nhiên cũng chẳng kém, chưa bao giờ họ thấy hân lại ko nổi giận với cô học sinh mới dám ngồi vào chỗ này của mình cả.

Hừ lại cái kiểu hồi xưa, nó chán cái sự việc trùng lặp này rồi, chắc hân hân sẽ lạ đùn nó ra một bên giống hồi trước hay nổi giận bảo nó đi ra nhưng hoàn toàn chệch lại với suy nghĩ của nó hân ko mắng hay quát nó mà chỉ lặng lẽ đi sang bên cạnh ngồi, ko có bất cứ dấu hiệu nào của việc là động đến nó

-Alo, điều tra cho tôi về Hoàng Nguyễn Lệ Tuyết_tiếng hân đồng dạc truyền qua đầu bên kia điện thoại

-vâng_dầu dây bên kia cũng hơi bất ngờ từ trước tới giờ hân chưa từng quan tâm đến một cô gái nào khác ngoại trừ một người mà giờ...

...Reng...reng.rengMột hồi chuông vang lên, hs nhanh chân xuống điểm tụ họp đông đủ nhất; CANTEEN

Người của hân làm việc rất nhanh gọn nên đã cxos thông tin nhưng ngoài dự đoán của hân chỉ vồn vện có đúng 2 dòng

” chúng tôi đã cố gắng nhưng thông tin bị bảo mật quá cao”

Chỉ vậy thôi, thông tin hân nhận được chỉ vậy thôi nhưng nó lại cho hân biết thêm một điều:

Cô gái này thật ko đơn giản

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Yên Tâm, Mọi Chuyện Mới Chỉ Bắt Đầu

...Reng...reng.rengMột hồi chuông vang lên, hs nhanh chân xuống điểm tụ họp đông đủ nhất; CANTEEN

Người của hân làm việc rất nhanh gọn nên đã cxos thông tin nhưng ngoài dự đoán của hân chỉ vồn vện có đúng 2 dòng

” chúng tôi đã cố gắng nhưng thông tin bị bảo mật quá cao”

Chỉ vậy thôi, thông tin hân nhận được chỉ vậy thôi nhưng nó lại cho hân biết thêm một điều:

Cô gái này thật ko đơn giản

Nói về nó đi. Khi chuông vừa reo lên nó xuống canteen lấy cái gì đó để lấp đầy cái bụng của mình vì từ hôm qua nó đã ăn gì đâu. Nó là con người nên cũng đói chứ bộ.

Lấy cái pizza và cốc sữa, nó chọn cho mình 1 góc khuất nào đó. Ngồi xuống ăn từ từ...

Lúc này đây, cả canteen bỗng ồn ào hơn nguyên do là bộ 3 hotboy, hotgirl đang tiến thẳng đến đây. Vâng, không ai khác ngoài anh Kun, Vick và Mary nhà ta.

Chẳng hiểu sao họ lại chọn cho mình chỗ ngồi rất gần chỗ nó

Tại chỗ của hần...

-Mary, nhìn cô gái kia có quen không_hần hỏi Mary

-Ai_Mary ngạc nhiên vì từ trước đến nay hần chưa từng chú ý đến 1 con gái nào, trừ 1 người mà giờ lại hỏi cô, cô liếc ngang liếc dọc tìm bóng dáng cô gái may mắn đó

Hần nhìn vào bàn của nó, nó biết nhưng vẫn bình thản ăn

Mary hướng mắt nhìn về nó, nhỏ dăm chiêu suy nghĩ gì đó (t/g *toát mồ hôi*)

-Ừ, nhìn quen nhưng lại không quen (e vài chị)_Mary

“Cốc” hần gõ vào đầu Mary_Thế cũng nói_hần. nhưng hần không biết rằng hành động đó đã lọt vào được mắt nó, có cái gì đó đau nhói hiện lên trong tâm hồn đóng băng kia...

-Mà sao bạn Kun nhà ta không cho người đi điều tra, bạn giỏi lắm mà_Mary tức giận

-Bảo mặt_hần chơi nguyên 2 chữ làm Mary nhà ta. ...

-Hà_Mary_Đúng là người đáng để quan tâm

“Thấp lên nhé, yêu thương nơi đáy tim

Kề vai nhau chung tay, cùng vun đắp thấp sáng lên những nụ cười

Che mây buồn, gạt đi những nỗi đau

Gieo bao hạnh phúc cho đàn em thơ

Bước vui trên con đường

Những tia nắng len qua khóm cây

Thật ấm áp tô thêm vẻ đẹp tình yêu quanh ta

Sẽ chia nhau tiếng cười, nhìn tương lai sáng tươi

Phía trước bầu trời bao niềm tin và khát khao

Tôi cùng bạn nhé... Một cộng một sẽ hơn hai

Vì một cuộc sống không có đau thương chỉ có tiếng cười vui

Của những em thơ bé bỏng đang háo hức cắp sách tới trường

Hạnh phúc đi lên từ những điều bé thôi

Tay cầm tay nhé... Một cộng một sẽ hơn hai

Hãy cùng nhau thấp lên bao đam mê cho ngày mai

Không còn những sợ hãi, âu lo trên đường

Không có những em bé buồn

Giọt nước mắt sẽ chỉ từ hạnh phúc thôi

Thế giới tràn ngập yêu thương!

Những tia nắng len qua khóm cây

Thật ấm áp tô thêm vẻ đẹp tình yêu quanh ta

Sẽ chia nhau tiếng cười, nhìn tương lai sáng tươi

Phía trước bầu trời bao niềm tin và khát khao

Tôi cùng bạn nhé... Một cộng một sẽ hơn hai

Vì một cuộc sống không có đau thương chỉ có tiếng cười vui

Của những em thơ bé bỏng đang háo hức cắp sách tới trường

Hạnh phúc đi lên từ những điều bé thôi

Tay cầm tay nhé... Một cộng một sẽ hơn hai

Hãy cùng nhau thấp lên bao đam mê cho ngày mai

Không còn những sợ hãi, âu lo trên đường

Không có những em bé buồn

Giọt nước mắt sẽ chỉ từ hạnh phúc thôi

Dang tay ôm trọn yêu thương

Cùng nhìn về hạnh phúc

Cùng nhìn về một hướng, chung một nhịp con tim

Ánh sáng đông đầy yêu thương, thật đẹp quá

Tôi cùng bạn nhé

Một cộng một sẽ hơn hai

Vì một cuộc sống không có đau thương chỉ có tiếng cười vui

Của những em thơ bé bỏng đang háo hức cắp sách tới trường

Hạnh phúc đi lên từ những điều bé thôi

Tay cầm tay nhé...

Một cộng một sẽ hơn hai

Hãy cùng nhau thấp lên bao đam mê cho ngày mai

Không còn những sợ hãi, âu lo trên đường

Không có những em bé buồn

Giọt nước mắt sẽ chỉ từ hạnh phúc thôi

Thế giới tràn ngập yêu thương!”

(Một cộng một lớn hơn hai- Sơn Tùng MTP)

-Alo_hấn nhắc máy lên

-Thưa, đã có đc thông tin rồi_đầu dây bên kia vang lên một giọng nam

-Tốt_hấn cúp máy

“ting...ting” chỉ vài phút sau, tin nhắn đc gửi đến cho hấn

Chả hiểu nó ghi gì mà đọc xong hấn hồn lìa khỏi xác, Mary phải kêu mấy lần mới dậy

-Ê, mày đọc cái gì đây_Mary (bây giờ xưng mày tao rồi, hehe cho chất)

-Có thông ntin rồi_hấn nói mà không thèm nhìn vào mặt Mary

Mary cướp cái điện thoại trên tay hấn

“Nguyễn Hoàng lệ Tuyết: CT của Remin, Fireblack” chỉ 3 chữ thế thôi nhưng làm cho cả 2 người nhà ta đứng hình

-Fire...black là ai hả Kun_Mary lấp bắp. Nói thật cô hi biết Ct Remin là đã sck rồi, cô không đi trên con đường TG đêm kia nên không thể đoán ra Fireblack

-Không...có gì_hắn lắc đầu, hướng mắt về phía bàn của nó nhưng thấy nó đã đi

Tại một nơi khác

-Alo_nó bắt máy

-Cô chủ, thông tin của người đã bị hack mất rồi_đầu dây bên kia giọng hốt hoảng của 1 cô gái

-Tôi biết rồi_nó nói giọng lạnh tanh rồi cúp máy, nó biết là ai rồi? Chắc bây giờ người đó rất sock đấy. nhưng yên tâm, đó mới chỉ là bắt đầu, nó còn chưa làm gì mà?

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Sự Thay Đổi Đến Kỳ lạ

-Alo_nó bắt máy

-Cô chủ, thông tin của người đã bị hack mất rồi_đầu dây bên kia giọng hốt hoảng của 1 cô gái

-Tôi biết rồi_nó nói giọng lạnh tanh rồi cúp máy, nó biết là ai rồi? Chắc bây giờ người đó rất sock đấy. nhưng yên tâm, đó mới chỉ là bắt đầu, nó còn chưa làm gì mà?

Vào trong lớp học...

Nó thấy dưới ngăn bàn của nó có gì đó, cười nửa miệng, cái gì cuối cùng đến rồi cũng sẽ đến “hẹn ở sân thượng trường, tao có chuyện muốn nói”

Nó rút tay vào túi quần đi đến sân thượng, đi qua hẻm. Hẻm có chút hiểu kì nên đi theo nó.

Tại sân thượng, đúng như dự đoán của nó, dẫn đầu là à Tuyết và phía sau 2 gương mặt rất quen thuộc là Vân và Trâm. À mà còn 20 tên hẻm hình nữa. Đủ bộ nhì? Nó có thể giết chết tất cả bọn họ nhưng mà chết thì dễ dàng quá...phải để bọn họ sống không bằng chết...

-Chuyện gì_nó đi thẳng luôn vào vấn đề mà không cần vòng vo làm gì cho mất thời gian

-Mày, biến khỏi đây_à Tuyết vênh mặt chỉ thẳng tay vào mặt nó

-Sao?_nó đã nghe rõ rồi nhưng muốn hỏi lại

-Tao bảo mày biến khỏi anh Phong của tao đi không thì đừng có trách_Tuyết

-Của cô? Thế sao cô không tự mình đánh lại_nó_Mà nếu không thì cô làm gì đc tôi_nó nói thách thức

-Mày...chán sống rồi, bọn mày lên_à ta ra lệnh cho bọn đàn em lên

- Một lần là quá đủ rồi_câu nói nhẹ bông tự mặt đất nhưng chẳng ai nghe thấy ngoại trừ 1 người nghe lén, anh ta có chút ngạc nhiên. Sure! Chắc chắn rồi...

20 tên đó cùng lao vào, nó từ từ xử lí. 3’ sau, cả bọn nằm gục ra mặt đất, máu chảy be bét, mùi tanh của máu xộc thẳng vào mũi con người ta...

À ta đã bắt đầu sợ hãi nhưng à cây ra thể vênh mặt lên

-Lần này tao tha cho mày_à ta nói xong cùng 2 con bnaj đi xuống. nó đứng đấy cười. không phải nụ cười hồn nhiên, không phải nụ cười vui vẻ...là nụ cười nửa miệng. Nó liếm hết máu trên chiếc dao găm, nó bây giờ chẳng khác gì 1 con quỷ hút máu

-Ra đây_nó sớm đã biết hắn đứng núp ở đó

Hắn bắt đầu mới đi ra, tới trước mặt nó

-Cô...._hắn không nói ra thành tiếng

-Có việc gì_nó vẫn dùng bộ mặt lạnh tanh nhìn hắn nhưng trong 1 góc của trái tim nhỏ bé kia, băng như bắt đầu tan chảy nhưng...mặt trời lại quá nhỏ bé nên nó không thể khiến cho tảng băng tan chảy hết được

-Cô có thật là Fireblack_hắn

-thì sao_vẫn bộ mặt vậy, vẫn câu nói với chất giọng vậy_Anh ngạc nhiên sao

-Tôi muốn hỏi cô_hắn

-Cứ nói

-Tại sao cô lại tới trường học

-Liên quan đến anh sao

-Không biết nữa_hắn tự cười vào mình, khi không lại hỏi một câu hết sức ngu ngơ, bộ chuyện đó có liên quan tới mình đâu, àm cùg chưa chắc là không liên quan đến anh mà anh quan tâm đến nó làm gì!!! Hay nhì??? Hắn ko hiểu nổi bản thân mình. Tự nhiên lại đi quan tâm đến một đứa con gái ko quen ko biết. Hắn rất lạ phải ko!!! Đúng

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào* ? được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Là Người Mà Tôi Yêu Nhất!

Không biết nữa_hắn tự cười vào mình, khi không lại hỏi một câu hết sức ngu ngơ, bộ chuyện đó có liên quan tới mình đâu, àm cùg chưa chắc là không liên quan đến anh mà anh quan tâm đến nó làm gì!!! Hay nhì??? Hắn ko hiểu nổi bản thân mình. Tự nhiên lại đi quan tâm đến một đứa con gái ko quen ko biết. Hắn rất lạ phải ko!!! Đúng

.....
“Reng... reng... reng...” Cuối cùng một giờ học cũng kết thúc.

Nó đi bộ trên đường về tới nhà nhưng quãng đường đi bộ đó rất dài...

Hắn đang đi về thì thấy nó. Nó đang đi bộ? Rất lạ! thấy thế hắn mới tới gần nó hỏi

-Cô đi bộ

-Có vấn đề sao_nó vẫn không quay lại nhìn hắn

-Không. Hoi lạ thôi_hắn

-Lạ là sao_nó hỏi lại

-CT của Remin lại đi bộ sao_hắn

-VẬY CT thì không được đi bộ ak_nó.

-À, không_hắn

-Hừ_nó

-Hình như cô khó chịu thì phải

-làm gì có chứ_nó

-Tôi...đều cô về được không_hắn mở miệng

-Sao anh nói có vẻ khó khăn thế_nó khá ngạc nhiên về câu nói của hắn

-Vì từ khi cô ấy đi tôi chưa từng đều ai cả_hắn bỗng tâm sự với nó luôn. Hắn có khi chẳng hiểu nổi hành động của mình. Khi hắn ở bên nó có cái gì đó cảm thấy rất thân quen. Chẳng lẽ nó là Hàn ngọc Bảo An- chắc chắn không thể rồi, chắc do hắn nhớ nó quá thôi.

-Ai_nó hỏi hắn, nó muốn biết ai mà khiến hắn nhớ sâu đậm thế (nó chứ ai)

-Cô sẽ tìm cho tôi chứ, Hàn Ngọc Bảo An

-Quan hệ

-Cô quan tâm, không giống Fireblack

Nó cũng nhận ra hành động quá lỗ của mình, việc gì phải quan tâm chứ, rảnh việc

-Là người tôi yêu thương nhất_hắn vừa dứt lời khiến cho nó ngạc nhiên

Nhưng khi hắn nói câu đó lại đứng ở cửa Start Feb Sao bỗng dưng đứng cạnh nó khiến hắn nhớ lại nhwungx gì cạnh Hàn Ngọc bảo An quá. Bất giác, hắn giơ tay lên nhìn chiếc nhẫn đang sáng bóng, mỉm cười. Hành động đó rất nhanh như vô tình lọt vào mắt nó. Có chút vui!! Chắc chắn rồi nhưng công cuộc trả thù bắt buộc nó ko dc mềm lòng,..

.....

Tôi. Khoác trên mình bộ đồ từ trên xuống dưới đều đen, chiếc mặt nạ đỏ được nó đeo lên mặt, bên phải không quên chiếc roi xinh xắn đã hằn rõ bao nhiêu vết máu khô và kèm theo đó là 3 chiếc dao găm. Những thứ này đang báo hiệu rằng....sắp có 1 cuộc chiến xảy ra...cuộc chiến rất lớn.

Lái chiếc moto 3000 tới 1 cánh đồng vắng vẻ, nó bước xuống

Nơi đây là nơi tập hợp của 2 bang phái. Bang của nó là BlackRose và bang kia là Demon. Nó mới lập bang nhưng đã nhanh chóng hạ gục đc nhiều bang phái mạnh khác. Nhưng một điều là người ta không biết bang chủ cầm đầu của BlackRose lại chính là Fireblack nên bang chủ của Blackrose vẫn là bí ẩn

Cứ vậy khoảng tầm 2 ba ngày lại có 1 bang lại đòi khiêu chiến, toàn là mấy bang cù lần nhưng lần này là Demon, đó cũng là một bang có tiếng trong TG ngầm, nó phải cẩn thận

-Đánh xuống thế này thì chán quá_ nó nói giọng lạnh tanh nhưng lạnh đến thấu xương thấu thịt

-Cũng đúng, vậy bây giờ chúng ta chơi như thế nào_âm vực lạnh không kém cũng vang lên phía bên Demon, là người con trai đẹp mặt nạ màu đen

-Vậy bây giờ chơi thế nào ha, cử ra 1 người bên bang cậu đanh với tôi, nếu thắng blackrose, còn nếu thua..._nó

-Nếu thua thì sao_người con trai mà nói luôn bang chủ của Demon đi

-Nếu thua thì..._nó cười khẩy ngược lại

-Tôi đồng ý_người con trai đó nói

Và tất nhiên anh ta đến đấu với nó. Hai người lao vào nhau đánh quyết liệt. Anh ta ra đường rất đẹp, nó chỉ biết né thôi chứ không làm gì được mà....khoan, có cái gì đó không đúng...anh ta rất quen...những đường đánh của anh ta cũng quen nữa...chẳng lẽ là đánh nhà...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Thực Sự Thì Bang Chủ Demon Là Ai?

Và tất nhiên anh ta đến đấu với nó. Hai người lao vào nhau đánh quyết liệt. Anh ta ra đường rất đẹp, nó chỉ biết né thôi chứ không làm gì được mà....khoan, có cái gì đó không đúng...anh ta rất quen...những đường đánh của anh ta cũng quen nữa...chẳng lẽ là đánh nhà...

Anh ta cũng nhận ra được điều đó, trận chiến nên dừng lại. Có hay không? Đọc tiếp sẽ biết

-Khoan_anh ta lên tiếng

-Có gì sao_nó

-Cô có phải Fireblack_giọng nói đó vừa dứt hết khiến nó ngạc nhiên trong 0,1 giây

-Đúng vậy, có gì sao_nó vừa nói hết câu thì toàn bộ tất cả bọn người đang có mặt tại đó há hốc mồm ngạc nhiên

-Chỉ_anh chàng đó tiếp lời khiến bọn nó lại sock tiếp theo (t/g báo mấy nguwoif rút kinh nghiệm mang trên người thuốc trợ tim, t/g có nè bán cho rẻ lắm 500k/hộp)

Anh chàng đó vừa nói vừa tháo bỏ chiếc mặt nạ ra. Đập vào mắt nó bây giờ là khuôn mặt của Kill

.....
Haizz, lại phải tốn thời gian viết về Kill rồi

Loa...loa...loa...nhân vật mới mà đã xuất hiện rồi nhwung t/g chưa giới thiệu, chắc các bạn không biết đã xuất hiện ở đâu rồi đúng không (t/g còn chẳng nhớ nữa là) mà nói nhiều làm gì cho dài dòng, ta nói luôn vào vấn đề chính

Casting : Nguyễn Hoàng Bảo Thiên: em của nó, có nghĩa là con trai của ông Hoàng nhưng là con nuôi, con nuôi có nghĩa là không cùng huyết thống gì nên từ mức chị em biến thành cái gì thì các bạn cũng biết, sẵn sàng hi sinh để bảo vệ cho nó (anh hùng thế chứ), địch thủ của hắn, là cánh tay phải đắc lực của nó, cũng handsome, nhớ cái người mà nó gọi điện kêu điều tra không, là ảnh đây, hình như ở chương 15 thì phải, nso cũng thương người em trai này lắm nhưng chỉ dừng lại ở mức chị em thôi nhưng đối với ai kia thì lại khác, nó đã truyền cho người em này hết những môn võ âm nó tự tạo ra (Kill)

.....
-Kill_nó bỗng nói lên 1 tiếng

-Chỉ, BlackRose là của chị sao_người con trai tên Kill kia

-Demon là của em_nó

-Vâng

-Ukm, vậy thôi_nó leo lên con moto và phóng đi

.....

Tại bar Moon Phineas

Vẫn chiếc mặt nạ đỏ, nó bước vào trong. Tại hành lang phòng vip, hai hàng người mặc bộ đồ đen đồng loạt cúi chào

Nó chỉ im lặng không nói gì vào VIP 1

-Zun. Tiếp theo là bang nào_nó hỏi ngay Zun, vẫn chất giọng lạnh lẽo đó, vẫn khuôn mặt vô cảm đó (lúc đó nó tháo mặt nạ, trong phòng chỉ có nó và Zun)

-Là Demonwhite_Zun

-Ukm_nó suy nghĩ gì đó, Demonwhite là bang của hắn và anh nó, nó phải xử lí sao? Từ từ rồi biết

-Mà chị xử lí Demon sao_Zun hỏi thăm

-Bang chủ là Kill_nó

-Cái gì_Zun hét lên_Vậy hử ak

Nó không nói gì chỉ gạt đầu nhẹ, phui phui tay bảo Zun đi ra, nó lúc này cần yên tĩnh để suy nghĩ về bang tiếp theo. Đấu với hắn và nah nó khó khăn thế sao?

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Người Bạn Mới

Nó không nói gì chỉ gạt đầu nhẹ, phui phui tay bảo Zun đi ra, nó lúc này cần yên tĩnh để suy nghĩ về bang tiếp theo. Đấu với hắn và anh nó khó khăn thế sao?

.....

Sáng hôm sau...

Nó lại đi bộ tới trường, vẫn make up thành con người khác....hnay sẽ có chuyện

-Cả lớp, hnay lớp chúng ta có 1 người bạn mới mới du học từ Mỹ về_bà giáo cầm cái thuwocs gỗ mạnh xuống bàn nhưng chẳng si nhê gì với bọn hs đến khi nói là có bạn mới thì cả lớp lại tập trung vào “ma mới” chỉ riêng hắn và nó vẫn không thèm để ý

Từ ngoài cửa, 1 cậu con trai bước vào, đẹp trai khôi nói, bọn con gái cứ rú hết cả lên

-Chào các bạn mình là Trần Phong Nhất Minh, gọi mình là Leo_chàng trai đó nói rồi tặng cho bọn con gái cái nụ cười tỏa nắng (khiếp tên gì mà dài thế)

Leo vừa dứt lời, cái bàn có 2 con người chẳng quan tâm gì đến thì ngạc nhiên, hắn ngẩng mặt lên, nó thì cũng ngạc nhiên nhưng ít....nó ngạc nhiên...vì sao vậy...nhưng hành động của nó đã lọt vào mắt một người...người đó cũng thắc mắc

.....

Lại nhân vật mới, t/g phải đau đầu rồi:

Casting : Trần Phong Nhất Minh: bạn thân của hắn và Vick, cậu ấm nhà Trần Phong đứng thứ mấy..thì t/g ko nhớ, cứ hco là T3 hay T4 ấy, bố của anh này là bạn thân thiết với ông Hoàng (giờ các bạn biết tại sao nó ngạc nhiên chưa), đã đi du học nhwung có lý do nên về (là nó chứ ài), đẹp trai, tính cách như con nít í, là bang phó của Demon white (Leo)

.....

-Leo, mày mới về à_hắn đột nhiên nói lớn

-Uk_Leo

-Ê, bọn mày quên tao ak_Vick

-Đầu, tao làm sao quên đc mày chứ_Leo

-Thế mày về đây có việc gì_hắn hỏi, Biết thừa thằng này về chắc chắn có việc, chứ ai đòi nó về thăm bạn bè thôi

-Bộ tao về thăm mày ko đc ak_Leo

-Choi với mày nhiều thế mà ko biết tính mày. Thế về có việc gì_Vick

-hì hi, tí tao nói cho_Leo nói mà không biết tâm trạng nó bây giờ thế nào. Nguyên do là lúc ở bên Mỹ, vì ông Hoàng là bạn bè thân thiết với bố bạn Leo nhà ta nên nó và Leo cũng gặp nhau. Ông trời chó treu thay lại để Leo thích nó, hần cũng thích nó vậy là hai đứa bạn thân với nhau cùng thích chung một đứa con gái. Đòi trỏ treu nhi???

-Nếu quen nhau rồi thì ra chơi hãy nói chuyện, chúng ta vào bài học_bà giáo nói

Rồi bọn nó học...nói học chứ thật ra có học gì đâu...nó thì ngồi nghe headphone, đôi lúc thì bung cái laptop lên giải quyết chuyện của công ty, hần cũng nghe mp3,....

Reng...reng...reng

Giờ ra chơi tới. Canteen lúc này bắt đầu trật kìn người

-Leo, giới thiệu với mày đây là Đinh Ngọc Nhi- Mary- vợ tao_Vick hỏi giới thiệu

-Cái gì mà vợ chứ_Mary đỏ mặt đấm Vick cứ thùm thụp

-Mà mày về đây làm gì thế_hần đang cười bỗng quay sang hỏi Leo

-À, tao muốn tìm người_Leo

-Tìm ai_hần ngạc nhiên. Ai mà khiến cho thằng bạn thân của hần chạy từ nửa vòng trái đất xa xôi từ Mỹ về Việt để tìm vậy. Con người này đáng để quan tâm

-Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết_Leo vừa dứt lời, hần bỗng sững sờ

-Có quan hệ gì với mày thế_Vick đùa

-À_Leo bỗng cười lấy tay gỡ gỡ đầu

-Ê, người yêu mày hả_Vick

-Cũng có thể coi như vậy_Leo vừa nói xong. Bỗng không hiểu tại sao hần đau xót, trái tim bị ngàn mũi tên đâm thẳng vào. Sao ta? Hần yêu Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết ư? Không, hần yêu Hàn Ngọc Bảo An cơ? Nhưng nếu hần yêu nó mà thằng bạn thân cũng yêu thì ko biết sẽ như thế nào? Từ bạn chuyển thành địch ư? Không thể? Sẽ không bao giờ có ngày đó...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Một Chút Gì Đó

-Cũng có thể coi như vậy_Leo vừa nói xong. Bỗng không hiểu tại sao hần đau xót, trái tim bị ngàn mũi tên đâm thẳng vào. Sao ta? Hần yêu Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết ư? Không, hần yêu Hàn Ngọc Bảo An cơ? Nhưng nếu hần yêu nó mà thằng bạn thân cũng yêu thì ko biết sẽ như thế nào? Từ bạn chuyển thành địch ư? Không thể? Sẽ không bao giờ có ngày đó...

-Khỏi tìm, ở trong lớp mình nè_hần

-Đâu, đáng lí tao phải thấy chứ_Leo

-Ngồi cạnh tao_hần

-Thiệt hả, cảm ơn mày nhiều_Leo cười_La la la_cậu cất tiếng hát trong trẻo của mình lên, cậu đang rất vui...nhưng có người lại khác

Reng...reng...reng

Vào lớp rồi, bạn Leo của chúng ta hí ha hí hửng lên lớp, đến chỗ của hần, thấy nó....nụ cười trên môi tắt

-Cậu là...Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết sao_Leo

-Đúng, sao_mặt nó vẫn lạnh như tiền vậy

-Cậu không nhớ mình à, mình là Trần Phong Nhất Minh nè_Leo cười giới thiệu

-Không quen_nó không thương tiếc lém cho Leo câu nói ngắn ngủn, lạnh lẽo cảm tưởng như chúng ta đan gờ ngoài Nam Cực và Bắc cực (ủa, ở đó làm gì vậy....để đếm chim cánh cụt ak)

Leo mặt tiếc nuối đến đứng cạnh hấn

-Chắc không phải đâu_hấn

-Nhưng..._Leo

-Mấy có ảnh không tao tìm cho_hấn thật muốn biết diện mạo của cô gái đó

-có, có_Leo gật đầu lia lịa ngày nào anh chẳng đem ra ngắm mà quên được

Leo lấy trong túi ra con smartphone đưa cho hấn

-Tao phải chụp trộm đây, ko ko có đâu_Leo hào hứng kể vì mình “trộm”

Hấn nhìn vào gương mặt cô gái trong hình, có cái gì đó quen quen, vì nahr được chụp theo góc độ nghiêng nên không thấy rõ dc, chỉ thấy dc một nửa thôi

-Đc rồi, tao sẽ tìm giúp mày_hấn cầm cái điện thoại của Leo

-Mày đúng là bạn tốt của tao_Leo lấy tay đập mạnh lưng hấn

-Mày khen kiểu này tao chẳng muốn nữa_hấn đùa

.....Tiết học cũng trôi qua một cách nhanh chóng, chiều

Chiếc AUDI màu trắng dừng lại gần 1 căn biệt thự

1 cô gái mặc chiếc váy trắng dài đến đầu gối nhẹ nhàng tới bên gần cửa căn nhà....nhẹ nhàng đặt gần đó 1 chiếc rổ đựng hoa quả

Xong, cô lại lặng lẽ đi lên chiếc xe phóng vọt đi, nhẹ nhàng chỉ nghe thấy tiếng gió thổi...

4 h chiều, hấn thức dậy khỏi chiếc giường, vào nhà tắm để rội hết đi con buồn ngủ trong người, chiếc nhẫn được hấn cất cẩn thận

Lau người mặc quần áo vào, hấn đi xuống phòng khách, vick lúc này cũng ở đó, bọn họ đang chuẩn bị đi đến bar...

Mở cửa bước ra khỏi căn nhà, hấn bỗng thấy rõ hoa quả to đùng ở đó, ánh mắt nhìn khinh bỉ

-Quà của ai đây_Vick hỏi câu hỏi rất ngu ngơ

-Chắc của bọn hám trai tặng chứ gì, cứ để đấy đi_hấn nói. Vick cũng kệ ko để ý tới

Thế rồi hấn và Vick tới bar....

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Tung Tích Lộ Dần

Thế là hấn và Vick lại tới bar như thường ngày....

Sáng hôm sau....

Ông mặt trời lười biếng từ từ thức dậy ban phát cho con người 1 luồng ánh sáng yếu ớt. Từng đợt gió cứ tát vào khuôn mặt xinh xắn của nó, đôi mắt vô hồn nhìn ra khoảng không xa xăm, như những ngày thường nó đi học với diện mạo đó nhưng sớm hơn những ngày thường

Người làm nhà hấn thức dậy từ sáng sớm, chị nhìn thấy rõ hoa quả rất ngon, chị mới cầm vào nhà, để trong phòng bếp, ko dám tự tiện mở ra

Hấn ngáp ngắn ngáp dài thức dậy, vsen xong, đi xuống dưới phòng bếp để ăn sáng

Vick lúc này cũng xuống tới nơi, ngồi vào bàn ăn. Bỗng hấn thấy bọc hoa quả hôm qua ở trong phòng bếp nhà mình, ngạc nhiên nhưng ít vì hấn đã hiểu ra vấn đề

-Cái này ở đâu ra vậy_Vick

-Dạ, tôi thấy nó ở ngoài cửa

-Chị vứt đi_hấn

-Dạ vâng

Đúng lúc đó “Ping...poong”

Chị giúp việc nhanh chóng ra mở cửa

-Cậu tìm ai

-Tìm Kun ạ _giọng nam

-Cậu là bạn của cậu chủ nhà tôi sao, chờ tôi 1 chút

Nói rồi chị đi vào thông báo với hần, hần biết ngay là Leo nên đương nhiên cho vào rồi, Leo vào trong thấy 2 thằng đang ăn sáng, cậu hỏi luôn vào vấn đề chính

-Kun, tìm thấy chưa

-Khiếp, mới tới nhà người ta mà chưa chào hỏi thăm gì đã sấn sấn hỏi tới_Vick trêu

-xì, kệ tao_Leo giờ tay ra dọa đám

Vick chỉ lè lưỡi

Leo tham quan 1 vòng nhà bếp xem có cái gì ăn ko vì háo hức quá nên cậu chưa kịp ăn cái gì vào bụng cả (tội chưa)

Cậu vô tình thấy rõ hoa quả thơm ngon kia, liền nhanh tay bóc ra luôn. Lúc cậu bóc hoa quả ra thì vô tình có 1 bức thư rơi ra

Cậu nhặt lên, đọc

“Gửi tất cả mọi người

Trước tiên tôi muốn gửi lời hỏi thăm tới tất cả mọi người. Mọi người cũng nhớ tôi chứ. 1 năm rồi mà, đúng 1 năm rồi ko gặp nhau mà. Tôi vẫn khỏe, đừng có đi tìm kiếm tôi, tôi sẽ nhanh chóng quay về vào 1 ngày gần nhất....khi đó tâm nguyện của tôi đã được hoàn thành...

Hàn Ngọc Bảo An”

Leo nhặt lên đọc thì chẳng hiểu cái gì cả, nội dung lẫn cái tên người viết cậu ko hiểu bất cứ 1 cái gì, cậu vừa cầm trái táo bằng tay phải và vừa cầm bức thư bằng tay trái

-Hàn ngọc Bảo An là ai vậy_Leo buột miệng hỏi

Hần và Vick ngạc nhiên, sao Leo lại đề cập tới vấn đề này, lại khiến 2 người bọn họ lại đau lòng

-Là em gái tao_Vick

-Sao tự nhiên mày lại hỏi_hần

-Vậy đây là thư của em gái mày gửi cho mày hả_Leo vừa dứt lời. Hạn và Vick....khỏi nói các bạn cũng biết. Hai tên lao thẳng đến chỗ Leo mà chẳng để cho hần ta hiểu gì, Dằng lấy bức thư. Hần chạy thật nhanh ra khỏi nhà để im kiếm nó, ko gì ngoài gió và những ngôi nhà....

-Có chuyện gì sao_Leo

-1 năm trước nó bỏ đi_Vick buồn rầu nói. Leo ko phải tên ngu ngơ nên cũng hiểu đc phần nào

-Tao xin lỗi_Leo

-Không sao đâu chúng ta đi học thôi, cũng muộn rồi_Vick

Thế là 3 người bọn họ cùng đến trường, ít ra bọn họ cũng biết dc nó vẫn sống tốt, chỉ thắc mắc rằng tại sao nó ko quay trở về

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Sự Thật Phũ Phàng

Thế là cả 3 người bọn họ cùng đến trường, ít nhất họ còn biết là nó vẫn khỏe nhwung vẫn thắc mắc 1 điều...tại sao nó không quay trở về

Tấm ảnh được hần xem kỹ lại 1 lần nữa, có gì đó rất quen thì phải...nhưng hần ko tài nào nhận ra được đặc điểm gì quen thuộc

-Xem gì vậy_Mary nhìn thấy thế buột miệng hỏi

-Gặp cô gái này ở đâu rồi thì phải_hần

-Ai_Mary

-Này_hắn đưa tấm ảnh cho Mary...thật ra là cái dt

-Ồ nhìn cũng quen thật_Mary nhìn chăm chú_Mà nhìn cái nhẫn trên tay cô gái này cũng đẹp thiệt ha

-Đầu_trước giờ hắn chỉ lo quan sát gương mặt tôi nên ko thấy dc chiếc nhẫn

-Cái nhẫn này...._hắn

-Cái nhẫn đó làm sao_Mary

-Nhìn đi_hắn giờ lên bàn tay mà hắn đã đeo nhẫn khi chơi cùng nó trò ném bóng

-Nhìn...nó như nhẫn đôi vậy_Mary hết nhìn chiếc nhẫn của hắn rồi nhìn vào truwocs nhẫn trong điện thoại, nó như nhẫn cặp vậy...

-Lé nào..._Mary nói như đã đoán ra điều gì đó

-Không phải đâu_hắn phủ nhận cái sự thật kinh hoàng kia, sự thật nó chính là Nguyễn Hoàng Lệ Tuyết. chắc chắn không phải..hắn phải chứng minh

Trong giờ học hắn cứ liếc nhìn sang nó...rồi tay nó....tay cô ta ko đeo nhẫn

Hết giờ học....hắn đến lại Start Feb, cửa hàng đó...nhưng ko thấy người mình tìm...chỉ thấy cái cửa hàng lúc trước thôi...người trông là 1 cô gái

-Cô cho tôi hỏi chủ nhân của cửa hàng này đâu rồi_hắn

-À, đó là ba tôi nhưng...._cô gái đó nói (nói trước nha cô gái đó cũng bất ngờ về độ đẹp trai của hắn nhưng...xin lỗi...cô đã có chồng và 2 đứa con thơ rồi)

-Vậy tôi có thể gặp ông ý dc ko_hắn

-Ba tôi đã mất cách đây được 6 tháng rồi__giọng cô gái có vẻ buồn buồn

Hắn nghe xong mà trong lòng thấy hụt hẫng, vậy là hết hi vọng rồi sao, để chứng minh Hàn Ngọc Bảo An ko phải là Hoàng Lệ Tuyết

-Anh tìm có việc gì sao_cô gái đó tò mò nên hỏi

-Tôi muốn hỏi về chiếc nhẫn này_hắn giờ bàn tay ra

-Tôi có thể mượn xem 1 chút ko_cô gái đó nói

-ukm...dc_lương lự 1 lúc hắn nói, tháo chiếc nhẫn ra đưa cho cô gái xem_Cô biết về chiếc nhẫn này sao

-Ukm...chiếc nhẫn này là do tôi làm mà_cô gái đó nói

-Vậy coi như trên TG này có mỗi một cặp đó thôi sao_hắn

-Ukm_gật đầu nhẹ nhưng cái gật đầu đó lại khiến cho tinh thần hắn suy sụp nặng nề, vậy Hàn Ngọc Bảo An ko phải là Hoàng Lệ Tuyết sao

-Cảm ơn_hắn nói 1 câu rồi nhanh chóng lái xe đi

Đêm xuống, tinh thần hắn đang không tốt nhưng hắn đang cố gắng vì hắn còn 1 cuộc đấu với Black Rose

Tại cánh đồng cỏ hoang dại lần trước. Hai bên lại là người quen của nhau nhưng 1 bên lại ko hề biết điều đó

Hai bang đều là những người có máu mặt trong TG ngầm cả...thắng thua chưa định rõ....và nói chính xác hơn là trận chiến này sẽ không có kết quả...

Hai bên đánh nhau ác liệt, những giọt máu loang lổ trên nền đất...những tiếng súng...tiếng dao...nghe mà rợn cả người...gió rít mạnh...tiếng éch nhái kêu ồm ộp....hòa vào nhau thành 1 bản nhạc của phim kinh dị (hehe, t/g làm đạo diễn)

Hắn vì vẫn còn hoang mang về việc kia nên đã để lộ sơ hở, hắn cuogn biết điều đó, cứ tưởng mình sẽ thua nhưng.....nó ko làm gì hắn cả, nó không biết sao...hay....hắn đang suy nghĩ điều gì đó, nó luôn để ý tới hắn nên ko biets rằng...đã có 1 tên đánh lén đằng sau

“phập” con dao ngay ngắn dc cắm vào lưng nó

Nó ko tỏ ra đau đớn gì...chỉ nhếch môi cười khẩy đằng sau chiếc mặt nạ đỏ. Cố chịu đau 1 chút...rút chiếc dao ra khỏi lưng mình và phi thẳng tới lưng tên vừa nãy đâm nó...ko chệch chút nào cả

Hắn cũng nhìn thấy...con tim mạch báo là nên phải dừng lại trận chiến này...lý trí thì bảo rằng không nên nhưng con tim cuối cùng cũng thắng lý trí

-Dừng_hắn nói

Mọi hoạt động lập tức dừng lại bởi câu nói ngỡ ngàng của hắn. Vick và Leo cũng ko ngoại lệ

-Sao_Leo lạnh lùng nói, nét trẻ con hàng ngày giờ đã mất đi

-Chịu thua_hắn dứt lời, mọi người đều ngạc nhiên

Hắn cố đi thật nhanh đến chiếc moto để gần đó

Vick và Leo chạy nhanh đến chỗ hắn

-Có chuyện gì vậy_Vick

-Không thấy sao, cô ta bị thuwong rồi_hắn lạnh lùng trả lời rồi leo lên xe phóng vọt đi

-Vậy là sao_giọng nói lạnh lùng vang lên của nó

-Như cô thấy_Leo cũng vậy, đừng thắc mắc tại sao cậu lại ko nhớ ra giọng nó nha vì đang còn tức hắn nên ko để ý, chắc nah tức vì cái chuyện àm hắn lại nói lạnh lùng với anh

-Vậy đầu tiếp_nó

-Hủy_Vick

-Sure_nó trả lời bình thản vậy nhưng trong lòng lại rất lo lắng, chẳng lẽ hắn biết tất cả mọi chuyện rồi sao? Nếu ko tại sao hắn lại cư xử như vậy? Nhưng...chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Hôm Nay Có Phải Là Ngày Kết Thúc Tất Cả

-Sure_nó trả lời bình thản nhưng thật ra trong lòng nó đang rất hoang mang...Tại sao hắn lại tạm dừng cuộc chiến lại. vì nó ư? Chẳng lẽ hắn biết thân phận thực sự của nó rồi hay sao? Hắn có chấp nhận ko? Mà thôi, chuyện gì đến thì từ từ nó cũng sẽ đến...

Cũng leo lên con xe moto, nó phóng với vận tốc tự thân...tới bar M2B

Vẫn chiếc mặt nạ màu đỏ, vẫn khí chất lạnh lùng đó nhưng trong lòng lại có chút gì đó hoang mang...vì hắn? Sao vậy nhỉ? Hắn là gì mà có thể làm tan chảy được tảng băng của nó....chắc...hắn đã là một phần trong trái tim nhỏ bé yếu ớt kia rồi nhưng...nó không hi vọng hắn yêu nó vì nó biết....khi tâm nguyện đã được hoàn thành...nó sẽ đi gặp mama của nó...nó không chắc rằng mình sẽ được ở bên cạnh hắn

Vào VIP 1, Kill và Zun đã ở đó

-Chiến thắng chứ chị_Kill

-Không_nó

-Sao vậy chị_Zun

-Chịu thua_nó

-Chị chịu thua sao_Zun

-Ngược lại_nó

-Sao lạ vậy nhi_Kill

-Không quan tâm_nó phẩy phẩy tay ra hiệu Kill và Zun đi ra, nó thực cần sự yên tĩnh...nó suy nghĩ đến nỗi mà lúc nào quên luôn cái vết thương trên lưng mình...cười chua xót...hắn khiến nó thực quên luôn bản thân rồi...có nên đi quá xa không???

.....

Ánh nắng sớm mai rọi xuống căn phòng lạnh lẽo mang một tông màu đen xám

1 cô gái mang một gương mặt lạnh lẽo

“Hôm nay mọi chuyện sẽ chấm dứt, chơi thế đủ rồi”

-Kill, bắt đầu

Nó đến trường từ rất sớm, vẫn gương mặt đã make up như vậy...nhếch môi cười. Coi như là tới đây lần cuối....lại cái ngôi nhà kính trong suốt đó...lại những bông hoa ngát hương đỏ nhưng tâm hồn ở trong mỗi bông hoa đã tan chảy

Nhớ lại cái ngày đó...hai đứa vui thật.

Hồi tưởng lại kỷ ức.....

-Ê, cô biết đây là hoa gì không giọng nam rất cuốn hút vang lên

-A, hoa này tôi biết này...hao phượng đúng không giọng nữ tình nghịch vang lên

Không ai xa lạ là nó và hấn

“Cốc” hấn cốc “yêu” nó

-Ngu nè, mùa này làm gì có hoa phượng mà nói. ..._hấn

-Đúng mà...nó đỏ đỏ nè...tôi hay nghịch lắm nên tôi biết nó phụng phịu nói mà không biết rằng có người đang...

“thình...thịch...thình...thịch”

-Ê bộ anh bị đau tim à nó trả lời 1 câu hỏi chót quớt Đi khám bệnh viện đi có khi là giai đoạn cuối

“Cốc”

-Giai đoạn cuối cái con khi hấn

-Vậy giai đoạn gần cuối à nó nhanh nhẩu

“Cốc”

-Sao anh cứ cốc đầu tôi hoài vậy

-Vi cô quá “tông minh” luôn, hoa này đi nói là hoa phượng hấn chuyển hcur đề vì ko muốn nhắc lại cái vấn đề...nhảy cảm kia (ko nghĩ bậy)

-Vậy nói đi đây là hoa gì nó vẫn gân cổ lên cãi

-Hoa trạng nguyên hấn (t/g: xì, hai hoa đó giống nhau mà...hấn: giống đầu mà giống...t/g: mà thực ra em cũng chưa nhìn thấy hoa trạng nguyên nữa...hấn: thế cũng nói giờ nhìn đi...t/g: dạ thôi, em ko muốn làm vật cản đường...hấn: *xoa đầu* biết thế là tốt...t/g: *mặt hầm hầm* tốt cái con khi)

-Ê, đó là hoa gì thế, hay anh tự bịa ra đúng không nso lờm lờm mắt nghi ngờ

-Cô óc heo à, hoa trạng nguyên mà cũng không biết hấn

-Vậy nó có thật à nó nói câu rất ngu ngơ

-Ukm hấn gạt đầu

-Mà anh nói ai óc heo đấy nó (chị này bây giờ mới giận)

-Nói cô đấy, sao nào ahwns nhìn thách thức

-Anh có tin là tôi giết anh không nó

-Thách đấy hấn

-Ya nó lao vào hấn đâm thùm thụp

-Ê, bình thĩnh...bình tĩnh...nhẹ tay thôi hấn

-Không đời nào nó dc thế thì càng đâm mạnh hơn. Hấn là con người nên cũng biết đau đấy

Định mệnh đã sớm gán ghép hai người này với nhau rồi...nhưng...nếu họ mà dùng cây kéo vàng cắt đứt cái sợi tơ hồng đó thì cả cả ông trời cũng không thể nào gán ghép lại được...nhưng...đời...sẽ có chữ “ngờ”

Lon nước hao quả được nó vút lung tung lúc này vô tình hấn vấp phải...*tặc lưỡi* và thế nào các bạn cũng biết đấy

Hấn nằm dưới nó nằm trên, mặt cách nhau chỉ còn đúng 1xen ti mét thôi...hai khuôn mặt lúc này đang đỏ ửng lên...nguy cơ cháy rừng đất cao nhưng rừng toàn hoa...họ gần đến nỗi có thể cảm nhận dc hơi thở của nhau.hơn nữa còn nghe thấy rõ tim đối phương đang đập thình thịch...hai trái tim đập cùng nhịp với nhau...

Mãi 5’ sau hai anh chị mới chờ lại bình thường nhưng vẫn trong trạng thái đó..nó cố gắng đứng dậy

-Cô mà còn ngộ nguây là chết đó hấn

-Anh...làm gì đấy nó

-Làm gì...chẳng phải cô biết sao hấn

-Cầm anh làm bậy nha...tôi..tôi_nó lắp bắp

-Tôi làm sao_hắn

-Tôi báo cảnh sát đấy_nó hét lên

-Cô đừng có hét lên thế được ko, phải để cho thánh giác người nghe yên chứ_hắn

-Anh bỏ tôi ra tôi không hét nữa_nó như bắt đc vàng

-Đâu dễ như vậy_hắn

-Anh muốn gì_nó

-Muốn gì cô cũng biết mà_hắn nói rồi kéo nó xuống..hắn hôn nó...nụ hôn rất sâu..nhẹ nhàng tắt hai hàm răng của nó ra...đưa đầu lưỡi của mình vào bên trong mà hút lấy hết mật ngọt của nó. Nó mở to hai mắt ra nhìn hắn...rồi cũng nhiệt tình đáp trả, nso cugn không hiểu nổi hành động của mình nữa..có lẽ con tim đã thắng lý trí...và từ lúc đó nó đã yêu hắn..chỉ tiếc cái hạnh phúc đó đã không kéo dài được bao lâu

.....

Quay trở về với hiện tại

Nó nhớ lại lúc đó bắt giác mỉm cười...chú tâm tới mức mà nó ko nhận ra rằng có người đng nhìn nó...vậy anh ta đoán đúng rồi hay sao....anh muốn ôm nó ngay lúc này...muốn hôn lên bờ môi ngọt ngào kia nhưng anh dường như ko tin vào cái sự thật phũ phàng kia...không tin

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Từ Bỏ, Liệu Có Nên

Nó nhớ lại lúc đó bắt giác mỉm cười...chú tâm tới mức mà không biết rằng từ nãy tới giờ 1 người đang nhìn nó....anh muốn chạy lại ôm nó thật chặt như sợ nó lại 1 lần nữa biến mất khỏi anh...nhưng...anh lại bị cái sự thật kia làm cho điêu đứng...anh thực sự không tin...từ bao giờ nó lại trở nên như vậy...

Trong giờ học...nỗi hoang mang lo lắng của nó tăng vọt lên vì hắn cứ nhìn nó...

Chiều, tại căn biệt thự của nó

“Tin tức mới nhất: bản thiết kế của tập đoàn nhà họ Phan bị tung ra thị trường, 1 cổ đông đầu mặt đã rút cổ phần và tiếp theo sau đó các cổ đông khác cũng rút theo, Phan Nhật Vĩ chủ tịch tập đoàn đó trốn thuế, đến nay nguy cơ phá sản rất cao, mọi thông tin chi tiết xin liên hệ...”

Nó ngồi trên ghế sofa cười nửa miệng...nhưng đây mới chỉ là bắt đầu, nó sẽ không để tập đoàn đó bị phá sản đâu...như thế thì tiếc quá...nhỉ???

Nhưng nỗi ông ta chịu thì đâu đc, phải cả nhà ông ta....à, còn tên nhận tiền chằm lura đốt nhà nữa nhĩ

Tối tại bar M2B

Hắn, Mary, Vick và Leo tới bar chơi...vô tình thay nó cũng tới

Chiếc mặt nạ bông tuyết đc nó đeo vào...nó tới đây với thân phận là FireBlack, mọi người nhìn vào chiếc mặt nạ đó thì không khỏi ngạc nhiên, sau đó sợ hãi, họ tách thành lối đi để nhường chỗ cho nó...bọn hắn cũng nhìn thấy, hắn đã biết đc sự thật nhưng ko muốn đối mặt nhưng chỉ có hắn biết

-Wind..Wind kia_Leo vui mừng reo lên như mẹ mới đi chợ về

-Đâu.đâu_Mary ngó dọc ngó ngang thì thấy 1 cô gái đang đi giữa 2 hàng dọc người, tò mò...

-Đi thôi_Leo kéo tay 2 thằng bạn đi. Hắn vẫn cứ để im cho Leo kéo vì hắn biết phải đối mặt với sự thật. Còn vick thì chẳng hiểu cái gì nhưng cậu lại kéo Mary đi...(tình cảm góm)

Nó đi tới phòng VIP 1 để xử lý tên đã nhận tiền của Phan Nhật Vỹ mà phóng hỏa đốt nhà nó...

Bọn hắn chọn phòng Vip 2 ngồi xem trong Vip 1 họ nói chuyện gì với nhau

Bên chỗ nó...

-Mày là ai mà dám bắt tao_tên đó gần chết đến nơi rồi mà vẫn cứng mồm nói

-Tao là ai sao_nso cười khẩy, tay tháo bỏ chiếc mặt nạ bông tuyết xuống, gương mặt đẹp tuyệt trần lộ ra, có chút gì đó lạnh đạn xen vào

-Mày là ai, tao biết mày đâu

-Đúng 1 năm trước, căn nhà mà bị người khai hỏa, còn nhớ chứ_nó giọng lạnh băng nhưng trong đó có lẫn cả chút oán hận

-Mày...mày...muốn gì_tên đó lắp bắp nói khi đã nhớ ra

-Muốn gì chẳng phải người rõ nhất sao_nó lau lau cái dao nhỏ trên tay

-Tôi...ko có làm gì cả...là ông ta

-Ai_dù biết trước câu trả lời nhưng nó vẫn cứ muốn hỏi

-Là ông ta...Phan Nhật Vỹ...tôi ko có làm gì cả

-Bao nhiêu?_nó bất ngờ hỏi, một câu hỏi ko đầu ko cuối chẳng ăn nhập gì với câu trước cả

-50 triệu

-Hừ_nó cười khẩy, lão này có phải rất nghèo không, chỉ đòi 50 triệu mà giết mama nó sao (t/g viết cứ quên đi papa của nó, ông hiện tại đang ở nước ngoài chăm sóc bệnh tật...cứ coi thế nha)

-Tha...cho tôi_tên đó cầu xin

-Quá muộn rồi_nó nói rồi rút trong túi ra 1 khẩu súng giảm âm thanh

“pằng.”

-GAME OVER_nó vừa nói xong

Tại VIP 2 bên kia, họ đang rất hoang mang...họ đâu phải những người IQ thấp đâu mà không hiểu được cuộc trò chuyện kia...hắn cũng không ngoại lệ...hắn ko biết rằng cái chết đó là sắp đặt..thậm nào nó lại ra như vậy...

Cánh cửa Vip 1 bật mở...nó lại cười nửa miệng

-Công nhận trên đời cũng có những người rảnh rồi thật_nó nói mà không quay đầu về phía trước, âm vực cũng lạnh lẽo như 1 tảng băng lâu ngày chưa tan

-Có thật cô là Hàn Ngọc Bảo An_hắn bất ngờ hỏi

Nó đã sớm biết chuyện này nên vẫn bình tĩnh thản nhiên...nhưng đó chỉ là bề ngoài...

-Đúng vậy, sao nào_nó quay mặt lại nhìn hắn...hắn có chút hoang mang...tất nhiên rồi

Câu nói đó của nó vừa dứt...ko gian im lặng đến lạ thường....nhưng cái không gian đó cũng bị cắt đứt

-Ngạc nhiên sao_nó

Không gian lại im lặng, nó hình như chán ghét cái cảnh này rồi

-Cô thực sự đã thay đổi_hắn

-Đúng_nó trả lời mà chẳng cần suy nghĩ

-Vì sao_hắn

-Như anh thấy_nó

Dường như câu nói của nó lúc nào cũng khiến cái không gian im lặng thì phải

-Hết việc, Kill_nó ra hiệu cho Kill

Kill hiểu ý thì đi trước nó mở đường cho nó, Kill đi qua hắn, nhìn hắn...nó cũng đi qua hắn nhưng ko nhìn, cứ thế đi qua như người không quen biết, cả Vick và Mary cũng vậy. Còn Leo thì sao, IQ của cậu cũng ko phải nhỏ nên cũng biết hắn có tình cảm với nó...cậu đang sock khi biết nó là em gái của Vick và là người mà thằng bạn thân nhất của mình yêu...cậu có nên từ bỏ không hay phải dành lấy

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Đây Chưa Phải Là Kết Thúc

Ông mặt trời từ từ thức dậy. Ánh nắng sớm mai chiếu xuống 1 căn nhà kính trong suốt gần trường học, các loài hoa như tràn đầy sức sống hơn...đảo mắt nhìn xung quanh, ta có thể thấy bóng dáng của 1 chàng trai.

Anh ta có 1 gương mặt rất đẹp...đẹp tựa thiên thần. Làn da trắng, sống mũi dọc dừa cao, đôi mắt xanh lơ nhìn về khoảng không xa xăm đầy quyến rũ, nhưng...nó chất chứa 1 nỗi buồn

Hắn nghĩ về nó. Nó đã quá khác so với lúc trước, nó lạnh lùng nhìn hắn, nó lạnh lùng đi qua hắn như 1 người xa lạ, nó.....mà nó đã là gì của hắn đâu mà phải yêu thương hắn...hừ, nó chưa là gì của hắn cả, chỉ có hắn yêu nó thôi sao? Hắn tin mình có thể làm tan chảy tảng băng trong trái tim nó...có thể làm nó trở lại là Hàn Ngọc Bảo An của trước kia...vì hắn chính là Hoàng Gia Phong

Nó thức dậy, cầm li sữa trong tay, ngồi vào sofa và bật TV xem nhà họ Phan kết thúc như thế nào...nhưng...kết quả xảy ra thật bất ngờ

“Tin mới nhất: của tập đoàn Phan Thị được thả tự do vì không có bằng chứng nào để buộc tội, đến nay cơ quan điều tra vẫn đang tiếp tục cố gắng để làm rõ nguyên nhân sự việc về vụ hòa hoãn năm đó.....”(nó đã gửi những dữ liệu bằng chứng cho tòa về vụ hòa hoãn năm đó)

-Chết tiệt_đang cầm li sữa, nó đập mạnh xuống đất

“Choang” nền nhà vang lên tiếng kêu chói tai, trên nền nhà, sữa và mảnh sành vương vãi...đâu đó có thêm 1 ít dung dịch màu đỏ...là máu của nó

Cầm điện thoại, nó gọi cho Kill

-Điều tra cho tôi về vụ việc này_tất máy nó ngã người vào chiếc sofa, tường mọi chuyện đã kết thúc nhưng ngoài sự mong đợi của nó...vậy đến con gái ông vậy- Phan Ngọc Tuyết

Đêm khuya tĩnh lặng, ánh trăng nhàn nhạt soi xuống mặt đất, không gian 4 phía yên tĩnh, chỉ có thể nghe thoáng đc tiếng côn trùng kêu rả rích

Một bóng đen thoáng lướt qua như ánh chớp, ẩn mình trong màn đêm, hắn nhanh nhẹ nhảy vượt qua rào , thoăn thoắt trèo lên ban công của một biệt thự...nhà họ Phan

Phan Ngọc Tuyết đang mơ màng ngủ, nhìn thấy trước mắt mình là 1 chàng trai đẹp như thiên sứ, anh ta đang bế mình.....cô ta cứ tưởng mình đang mơ nên vẫn nhắm mắt vào ngủ

Sáng sớm ngày hôm sau

Tại khách sạn Robber thuộc tập đoàn Remin

Tầng 3 phòng 2

Tau nắm cửa nhẹ nhàng chuyển động

Chàng trai tuyệt đẹp hé mở mắt, quý dị cười rồi chậm rãi nhắm mắt lại...

.....

-Chuyện gì đây? Cô nói cho tôi biết, chuyện này là như thế nào?

Ánh đèn flash lóe lên liên tục, một đám phóng viên báo chí hung hăng chen lấn trước mặt Phan Ngọc Tuyết giờ tay chụp lấy chụp để, cô hoảng sợ nhìn đám nhà báo nam nữ lẫn lộn đó... Phan Ngọc Tuyết sợ hãi đưa tay kéo lại tấm chăn, kinh hoàng nhìn người con trai đẹp tuyệt trần bên cạnh không một mảnh vải che thân, nhưng hắn không sợ hãi giống cô, mà là hắn đang phẫn nộ, thế nhưng hắn phẫn nộ không phải nhắm vào cánh phóng viên nhà báo, mà là từ phía cô..

-Cô là ai? Tại sao lại ở trên giường tôi?_Hắn phẫn nộ nhìn cô.

-Tôi..._Phan Ngọc Tuyết rất khiếp sợ, nhưng lại không có cách gì phản ứng lại. Cô đang nằm mơ sao? Vì sao vừa mới sáng sớm, cô lại thấy siêu sao Hollywood Peter vô duyên vô cớ ngồi trên giường mình? Mãi cho đến khi những thanh âm ồn ào hỗn độn cùng tiếng bước chân lạo xạo xung quanh mới lôi kéo hồn phách của cô quay về.

-Aaaa..._cô thét lên một tiếng kêu kinh thiên động địa,

-Các người là ai? Tại sao lại ở trong phòng của tôi?

Vây quanh giường cô có hơn mười cánh phóng viên nhà báo tay cầm máy chụp ảnh mặc sức chụp cái gã con trai bên cạnh cô, cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra vậy?

-Aaaa....

Lúc đóPhan Ngọc Tuyết phát hiện cả người mình đang hoàn toàn trần trụi, hoảng hốt thét lên một tiếng kêu thảm thiết vang tận trời xanh.

-Cô là nhân viên phục vụ tối hôm qua?_Giọng nói của peter về kinh ngạc lôi kéo sự chú ý của mọi người, bất chợt như là hắn vừa nghĩ tới cái gì, về mặt có chút biến đổi, đột nhiên hét lên thất thanh,

-Cô gái này đúng là đồ biến thái, dám bỏ thuốc vào thức uống của tôi, tôi thật muốn giết cô._ Hai mắt hắn vẫn đỏ, ánh mắt nhìn cô ngập tràn căm hận, như chỉ muốn đem cô xé thành trăm mảnh ngay tại chỗ.

Phan Ngọc Tuyết ngây người như mộng. Các phóng viên nhảy bén lập tức ý thức được chuyện này cũng không đơn giản là chuyện nam nữ hoan ái bình thường, thì ra là

còn có nguyên nhân khác. Bọn họ đồng loạt xông vào hấn lên.

-Ngài Peter, xin hỏi chuyện này thật ra là như thế nào? Ngài có quen biết Phan tiểu thư đây không?_ Có phóng viên ánh mắt nhanh nhạy lập tức nhận ra thân phận của đóPhan Ngọc Tuyết

-Ngài Peter, ngài và Nghê tiểu thư thật ra là quan hệ gì?_ Peter lạnh lùng quét mắt nhìn qua các phóng viên, mở miệng hỏi đáp

-Tôi thực không quen biết cô gái này. Tôi hôm qua cô ấy đến gõ cửa phòng tôi, tôi còn tưởng nhân viên phục vụ của khách sạn, ai dè không bao lâu sau khi tôi uống cốc nước hoa quả trên bàn liền bắt đầu cảm thấy không thoải mái, hóa ra là do cô ta bỏ thuốc vào cốc nước của tôi._ Peter ánh mắt tàn nhẫn nhìn về phía Phan Ngọc Tuyết . Phan Ngọc Tuyết hoàn toàn choáng váng. Ánh mắt sắc bén của phóng viên nhìn thấy trên mặt đất còn bừa bãi quần áo nhân viên phục vụ của khách sạn, mọi người đối với lời nói của hắn không có chút gì hoài nghi. Tin tức giật gân này quả thực tựa như quả bom bùng nổ, ập xuống đầu mọi người, khiến cho ai nấy đều đầu váng mắt hoa, như ánh chớp nhoáng lên giữa trời quang mây tạnh.

《 THỰC NỮ CON NHÀ DANH GIÁ LÊN TRỘM THUỐC KÍCH THÍCH, NỬA ĐÊM LÊN GIƯỜNG CÙNG SIÊU SAO HOLLYWOOD PETER, BỊ TOÀN BỘ FAN HÂM MỘ ĐIỆN ẢNH TRÊN THẾ GIỚI CHỈ TRÍCH KỊCH LIỆT 》

Nó bỏ tờ báo xuống bàn, cười nửa miệng, Phan Ngọc Tuyết, coi như con gái của ông xong rồi, giờ chúng ta tính đến đâu nữa nhì

.....

Peter là 1 người bạn thân với nó, nha là ngôi sao Hollywood nổi tiếng với lượng fans khủng nhất trên TG

-Nếu tôi giúp thì Wind cho tôi cái gì_Peter

-Thế cậu thích cái gì_nó cũng đùa với Peter

-Vậy nếu tôi nói tôi thích Wind thì Wind có chấp nhận ko_Peter nửa đùa nửa thật

-Cậu mà còn đùa kiểu đó là nghỉ chơi luôn đấy_nó cười. . .nhưng ko phải nụ cười tươi nhất. .ít nhất đó ko phải nụ cười giả tạo hay những nụ cười khác là được rồi. . .đối với Peter như thế là quá đủ rồi (hehe, có gian tình, bạn nào thông minh sẽ đoán đc ra)

.....

Vậy tối nay. . .vụ phóng hỏa nữa sẽ diễn ra. . . .Đừng ko?

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cấp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Vụ Hỏa Hoạn Lần Nữa

Tối đến. Màn đêm ôm trọn lấy cả bầu trời. những ngôi sao tinh tú lấp lánh tỏa sáng, chúng cùng nhau vui vẻ hát ca, cùng nhảy vui chơi quên cả thời gian, chỉ có vui chơi, ko có gì cả...

Nó vận trên người 1 bộ váy xanh lam, tóc xõa ra, phía dưới xoắn nhẹ

Leo lên chiếc limo trắng. Kill đèo nó đi. .ko phải nhà Phan Thị. .đèo nó tới 1 nơi khác. .nó không đeo mặt nạ. . .vậy ko phải đánh nhau rồi

“Phùng” 1 đám lửa lớn bùng lên bao quanh lấy cả căn biệt thự, nó nhìn ra cửa kính xe, cười nửa miệng

Rút điện thoại ra, từ từ ấn số

-[Alo]_đầu dây bên kia vang lên tiếng của 1 người đàn ông, giọng điệu của ông ta xem ra có vẻ rất thanh thản

-Ông còn nhớ tôi chứ_nó vừa nói vừa lắc trên tay thứ dung dịch màu đỏ

-[Mày là ai]_ông ta xem ra rất ngạc nhiên

-Vậy ông thử nghĩ xem bây giờ căn nhà của ông như thế nào_nó vừa dứt lời vội cúp máy điện thoại xuống

Phan Nhật Vỹ là 1 lão già quỳ quệet nên cũng ngẫm đc ra ý nghĩa trong lời nói của nó rồi. Lão gọi điện về nhà nhưng không được. . .Lão đang lái xe, nghe đài báo

“Đúng 7h tối ngày hôm nay, 1 vụ cháy lớn đã diễn ra, theo như khám nghiệm thì biết đây là nhà của CT tập đoàn Phan Thị- Phan Nhật Vỹ, đến nay người trong nhà đã được đưa đến bệnh viện, chưa có dấu hiệu nào để xác thực đây có phải 1 vụ cố ý hay chỉ đơn thuần là do sơ ý gây nên, hiện nay cơ quan điều tra vẫn đang vào cuộc để làm rõ vụ việc...”

-Chết tiệt_lão nói rồi nhanh bấm cái số điện thoại vừa nãy

-Chính mày...mày làm đúng ko_lão_Tao có gây thì chuốc oán gì với mày

-Đúng vậy, cũng giống như ông 1 năm trước vào ngày này đã có 1 vụ phóng hỏa xảy ra, còn nhớ chứ_nó dùng điều bộ vẫn thân nhiên

-Tại sao mày dám làm thế với tao

-Vậy sao ông lại làm thế với gia đình của tôi

-Tao không thể ngờ mày lại dùng chiêu này với tao. Có hải chuyện công ty cũng là do mày làm

-Đúng vậy, ông cũng thông minh thật, tôi muốn dùng cách này để cho ông cảm nhận được nỗi đau nhìn người thân của mình chết oang uổng như thế nào, mà...chuyện của con gái ông...

-Mày...con ranh

-Tôi thì làm sao, làm sao có thể bằng được hạng người ghê tởm như ông, vậy...hẹn gặp lại, cố gắng chịu đựng đi, trò chơi mới chỉ bắt đầu_nó nói xong cúp máy xuống

Hít một hơi thật dài, vậy mọi chuyện sắp kết thúc rồi, nó sắp được gặp mama của nó rồi, thế sao nó còn luyến tiếc nơi này thế

Còn về lão Phan Nhật Vỹ, lão ta đang rất tức giận. Hỏi sao không từ giận cho được chứ! Nhưng truyện nó còn dài.

Một tia sáng leó lên trong đầu lão

" Tao mà chết thì mày cũng phải chết"

Nhưng lão đâu biết rằng bây giờ nó là một con người như thế nào

Sáng. Nó không đến trường làm hấn rất lo. Vậy còn Leo thì sao, anh ta vẫn chưa khỏi bàng hoàng, nhưng anh sẽ cố gắng, anh ko từ bỏ, anh sẽ theo đuổi nó chỉ là.....mình phải là tình địch với thằng bạn thân...Hay thật, cuối cùng cũng có cái ngày này...

Nó ở công ty sáng nay vì có 1 cuộc họp quan trọng, đang làm việc trong phòng

"pằng" 1 tiếng động vang lên, nó nhanh chóng tránh cái vật thể đang bay tới, rất nhanh,,,,,

Nó nhìn vào vật thể dính trên tường

-Súng bắn tia, Phan Nhật Vỹ ông muốn đầu với tôi sao, được thôi_nó vừa nói vừa nhìn ra phía 1 tòa nhà...đó chính là tập đoàn Phan Thị

“Có bao yêu thương anh này cũng trao cho em rồi

Dẫu biết em chưa bao giờ để ý

Cứ loay hoay theo từng cảm xúc mãi xoay vòng

Chẳng thể nào mà thoát ra dòng suy nghĩ

Nụ cười duyên dáng ánh mắt hiền hòa

Cứ mỗi khi cười là anh như chết lặng

Người ở một nơi, anh ở một trời

Tình yêu online nhưng a sẽ thật thà nói với em

Anh muốn bay xuyên thời gian xuyên không gian để tới bên em

Anh muốn bước đi cùng em trên đoạn đường đầy nắng

Hãy để cho anh được yêu em bằng tất cả những gì

Anh đang có và sắp có và sẽ có

Chẳng cần biết em có làm sao thì anh vẫn mãi yêu em

Dẫu ở bên cạnh em bao nhiêu chàng trai hơn anh

Anh chẳng sợ gì đâu vì anh to bằng cả thế giới này

Nơi đó chỉ giành riêng cho em

Anh yêu em”

Nhạc chuông điện thoại của nó vang lên, nó bắt máy

-Alo

-Chị, đã tìm ra_đầu dây bên kia avng lên giọng nói quen thuộc

-Đc, gửi vào_nói xong nó cúp máy

Chỉ ít lâu sau, Kill đã gửi thông tin mà anh điều tra đc vào trong máy nó

Mở lên xem, ko biết bên trong có gì mà xem xong, nó cười, một nụ cười nửa miệng

-Hóa ra là ông dùng cách này sao, thăm nào.....vậy chuyện của 1 năm trước cũng vậy...đúng chứ Phan Nhật Vỹ

Bạn đang đọc truyện *Đồ Đáng Ghét, Tôi Lấy Cắp Trái Tim Anh Lúc Nào ?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.